

NÁRODNÍ DIVADLO

ČÍSLO 2 / ŘÍJEN 2020 / 138. SEZONA 2020–2021 / WWW.NARODNI-DIVADLO.CZ

06

Phoenix

Premiéra nového baletu

18

Bizetova Carmen znovu
v nastudování Národního divadla

28

Duchové jsou taky jenom lidi,
premiéra Činohry

Národní divadlo

Opera

PREMIÉRY / PREMIERES

NÁRODNÍ DIVADLO /
THE NATIONAL THEATRE

Georges Bizet

CarmenDirigent: Jaroslav Kyzlink
Režie: Grischka Asagaroff
8. a 10. 10. 2020

Leoš Janáček

Káťa Kabanová / Katja KabanovaDirigent: Christopher Ward
Režie: Calixto Bieito
10. a 15. 1. 2021

Jaromír Weinberger

**Švanda dudák /
Schwanda the Bagpiper**Dirigent: Vladimír Morávek
Režie: Vladimír Morávek
22. a 24. 4. 2021STÁTNÍ OPERA /
THE STATE OPERA

Richard Wagner

Tristan a Isolda / Tristan und IsoldeDirigent: Karl-Heinz Steffens
Režie: Keith Warner
26. a 29. 11. 2020

Giuseppe Verdi

RigolettoDirigent: Vincenzo Milletari
Režie: Barbora Horáková Joly
28. a 30. 1. 2021

Franz Schreker

Vzdálený zvuk / Der ferne KlangDirigent: Karl-Heinz Steffens
Režie: Timofej Kuljabin
8. a 10. 4. 2021

György Ligeti

Le Grand MacabreDirigent: Jiří Rožeň
Režie: Nigel Lowery
17. a 19. 6. 2021STAVOVSKÉ DIVADLO /
THE ESTATES THEATRE

Wolfgang Amadeus Mozart

Don GiovanniDirigent: Rinaldo Alessandrini
Režie: Alexander Mørk-Eidem
18. a 21. 3. 2021

KONCERTY / CONCERTS

NÁRODNÍ DIVADLO /
THE NATIONAL THEATRE

Bohuslav Martinů

ŠpalíčekKoncertní provedení
13. 9. 2020 a 8. 12. 2020**Adventní koncerty**Sbor a Orchestr Národního divadla
29. 11., 6., 13. a 20. 12. 2020**Matiné ke 197. výročí narození
Bedřicha Smetany**

27. 2. 2021

Koncert opery Národního divadla

27. 5. 2021

STÁTNÍ OPERA /
THE STATE OPERA**Musica non grata – zahajovací
koncert sezony SO 2020/2021**

30. 8. 2020

Novoroční koncert

9. a 10. 1. 2021

Koncert Státní opery

18. 4. 2021

STAVOVSKÉ DIVADLO /
THE ESTATES THEATRE**Mozartovy narozeniny 2021**

27. 1. 2021

Činohra

PREMIÉRY / PREMIERES

NÁRODNÍ DIVADLO /
THE NATIONAL THEATRE

František Hrubín

Kráska a zvíře /**The Beauty and the Beast**Režie: Daniel Špinar
4. a 5. 3. 2021STAVOVSKÉ DIVADLO /
THE ESTATES THEATRE

Vincent Macaigne

Stát jsem já / I am a CountryRežie: Jan Mikulášek
8. 9. a 6. 10. 2020

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

Idiot / The IdiotRežie: Daniel Špinar
19. a 20. 11. 2020

Petra Tejnorová a kol.

Lid versus Kramer /**The People versus Kramer**Režie: Petra Tejnorová
18. a 19. 2. 2021

William Shakespeare

Mnoho povyku pro nic /**Much Ado About Nothing**Režie: Daniel Špinar
13. a 14. 5. 2021NOVÁ SCÉNA /
THE NEW STAGE

Katja Brunnerová

Duchové jsou taky jenom lidi /**Ghosts are Only Humans Too**Režie: Kamila Polívková
27. a 29. 10. 2020

Jiří Havelka a kol.

Očitý svědek / EyewitnessRežie: Jiří Havelka
4. a 5. 2. 2021

Ondřej Novotný

Otec hlídá dceru / The Father**Watches Over the Daughter**Režie: Jan Frič
27. a 28. 5. 2021

Balet

PREMIÉRY / PREMIERES

NÁRODNÍ DIVADLO /
THE NATIONAL THEATRE**Phoenix**Choreografie: Douglas Lee /
Alejandro Cerrudo / Cayetano Soto
12. 11. 2020STÁTNÍ OPERA /
THE STATE OPERA**Spící krasavice / Sleeping Beauty**Hudba: Petr Iljič Čajkovskij
Choreografie: Marcia Haydée
25. 2. 2021**Forsythe / Clug / McGregor****The Second Detail****Handman****Eden / Eden**Choreografie: William Forsythe /
Edward Clug / Wayne McGregor
6. 5. 2021

Laterna magika

PREMIÉRY / PREMIERES

NOVÁ SCÉNA /
THE NEW STAGE**Bon Appétit!**Společný projekt Laterny magiky
a Baletu ND
Režie: SKUTR (Martin Kukučka
a Lukáš Trpišovský)
Choreografie: Jan Kodet
10. a 11. 9. 2020

FOTO: P. HEJNÝ

Vážení diváci!

„*Tělo dokáže vyjádřit to, co slova říci neumí,*“ prohlásila významná osobnost světového tance, tanečnice a choreografka Martha Graham. Mám ten citát rád a každodenně při sledování dění v Baletu ND si dokazuji, jak je to tvrzení pravdivé. Nyní například v rámci přípravy inscenace *Phoenix*, která bude první světovou premiérou sezony 2020/2021. Těšíme se na tři originální choreografie, které pro náš soubor vytváří Douglas Lee, Alejandro Cerrudo a Cayetano Soto. Rozvíjíme tak naši dramaturgickou linii: V rámci celého repertoáru představujeme akademickou klasiku i neoklasická díla, ale ve stejné míře dáváme prostor také současnému tanci a novým tvůrčím hlasům.

Radost z nového se však netýká jen mě, a proto bych rád dal slovo i baletním mistrům.

Čím je pro tebe *Phoenix*?

Jiří Kodym, baletní mistr:

Phoenix (fénix) je pro mě nejenom nákupní centrum v blízkosti mého bydliště, ale samozřejmě i bájně stvoření, které se vyskytuje v mytologiích mnoha národů. Základním atributem je fakt, že fénix zemře spálením sebe samého a opět se ze svého popela narodí. Jsem velmi rád, že hlavně i v této době mohu být u „zrodu“ něčeho nového. Spolupráci s choreografem Douglasem Leem si užívám, známe se už z přípravy Mask Duetu. Vážím si ho, je to klidný člověk, plný krásných myšlenek, jež jsou pro mě v této rozporuplné době vzpruhou. Jeho způsob tvorby je navíc inspirující – vychází z tanečníků. Rád sleduji, jak Douglas objevuje jejich potenciál. Sobě i všem přeji, vstaňme z popela!!!

Čím je pro tebe *Phoenix*?

Alexey Afanasiev, baletní mistr:

V Rusku, odkud pocházím, máme jedno přísloví, které nosím v hlavě: Všechno se nakonec v dobré obrátí. Člověka třeba postihne nějaká tragédie, ale za čas se ukáže, že díky ní mohlo přijít něco nového, co by jinak nevzniklo. Věřím, že tak to bude i se současnou situací. Až překonáme těžkosti, začneme žít líp než dřív. Nevíme ještě jak, ale to nic nemění na tom, že změna bude k lepšímu. Při přípravě baletní premiéry Phoenix myslím na bájného fénixe, jehož nová podoba byla dokonalejší než ta stará... Spolupracuji s choreografem Cayetanem Sotem, je to nesmírně temperamentní Španěl a choreografie je extrémně náročná. Tanečníci se dostávají na hranici svých sil a někdy jsme opravdu unavení – ale já cítím, že výsledek bude stát za to. Víc vám ale neřeknu. Přijďte se v listopadu podívat!

Těšíme se na nové taneční výtvoř, které budou povznášející.

Filip Barankiewicz,

umělecký ředitel Baletu ND

Premieres
Premiéry
SEZONY 2020–2021

Soňa Červená podpoří mladé umělce

Soňa Červená, legendární operní pěvkyně a herečka, zakládá u příležitosti svých 95. narozenin **NADAČNÍ FOND SONI ČERVENÉ**, který se zaměří na podporu talentovaných hudebníků a zpěváků – to vše v oboru klasiky.

„Přes všechny rány mě *Osud narežíroval*, jak nejlépe mohl, obdaroval mě – a já se teď rozhodla o všechny dary se podělit,“ uvádí Soňa Červená. Spolu s předními osobnostmi české vážné hudby a divadla bude fond vyhledávat talentované umělce a zpěváky, kterým nabídne jak finanční, tak profesní podporu. V této umělecké radě Nadačního fondu Soni Červené zasednou například pěvci Adam Plachetka a Kateřina Kněžíková, ředitel

Opery Národního divadla Per Boye Hansen, dirigenti Václav Luks a Jakub Hrůša, odborní publicisté, hudební a divadelní manažeři a řada dalších.

„Fond jsme založili společně s přáteli z nadačního fondu Bohemian Heritage Fund, kteří se postarají o administrativní zázemí a pokryjí finanční chod mého fondu tak, aby veškeré vložené a dále získané prostředky směřovaly skutečně jen a pouze

na podporu talentovaných umělců,“ popisuje Soňa Červená, která také vložila do svého fondu určitou finanční částku, jež je určena na podporu talentů. „*Nadační fond Soni Červené je mým darem české kultuře,*“ dodává.

„Soňa Červená je jedinečná osobnost českého umění, která prožívá kariéru lemovanou úspěchy, zážitky a fantastickými výkony. Nadto celý svůj život ve světě propaguje českou kulturu a talenty. Proto je nám ctí a považujeme za samozřejmé, že jí pomůžeme s chodem nadačního fondu a spolu s ní podpoříme další talentované hudebníky,“ říká Pavel Smutný, prezident nadačního fondu Bohemian Heritage Fund, který sdružuje privátní mecenáše kultury.

Fond byl slavnostně představen **9. září ve Státní opěře**. Více informací o fondu naleznete na www.nfsc.cz.

Soňa Červená s listem od papeže Františka
Foto: H. Smejkalová

ND a Pilsner Urquell hostily dobrovolníky

V sobotu 12. září se historická budova Národního divadla naplnila dobrovolníky, kteří pomáhali v době koronakrizy. Národní divadlo tak společně se svým partnerem Pilsner Urquell kromě úsilí zdravotníků, hasičů a sociálních pracovníků ocenilo také obyčejné lidi, kteří pomáhali ve svém okolí. Pro charitativní představení se nadchli i sólisté Opery Národního divadla Zdeněk Plech, Josef Moravec, Dana Burešová, Jaroslav Březina a Jan Ježek, kteří nazpívali nejslavnější sborový part z *Prodané nevěsty* „Proč bychom se netěšili“ v prostorách plzeňského pivovaru. Jeho nahrávka koluje na Facebooku a Youtube kanále Pilsner Urquell. Známary part zazněl i na závěr slavnostního koncertu v Národním divadle. Za doprovodu Orchestru Národního divadla si píseň společně s našimi sólisty zanotovalo plné hlediště.

Nový interiér Mozartova salonku

Již delší dobu jsme uvažovali o tom, že bychom měli zpříjemnit a osvěžit prostory ve Stavovském divadle. Rozhodli jsme se proto pro interiérovou úpravu Mozartova salonku, protože ten se stává po jevišti dalším místem setkávání se s diváky a tvůrci a oslovili k vytvoření nového řešení mladé a zkušené tvůrce z architektonické kanceláře *ti architekti*. Vzali projekt v kulturní památce jako výzvu a přišli s netradičním, avšak funkčním řešením. Dominantou dolní části Mozartova salonku je noblesní bar, na který navazuje respirium vybavené kvalitním designovým nábytkem.

„Novým barem v Mozartově salonku jsme chtěli vnést do interiéru Stavovského divadla jasně čitelnou současnou vrstvu. Nesnažíme se konkurovat historické zdobnosti krásného prostoru, ale podpořit ji harmonickým kontrastem. Vycházíme ze všudypřítomné symetrie a stavíme na krásě jednoduché formy. Minimalistická hmota baru je vyvedena v tradiční mosazi. V materiálu, který zde není nový, ale přesto dokáže zaujmout. Umístěním do středu místnosti a osy celého domu stavíme bar na pomyslný piedestal a rozehráváme v prostoru novou scénu,“ říká Martina Šandová, *ti architekti*.

Volní jako ptáci

I v době epidemií a nucených izolací se dospívá. Děti a mladí lidé se potřebují potkávat a společně prožívat. Online interaktivní představení nabízí platformu pro sdílení a prožívání témat dospívání v čase za rouškami a bez dotyku. Z publika se – zpoza jejich vlastních displejů – stanou živí herci představení. Účastníci společně s umělci a lektory ND+ v reálném čase prakticky zkoumají, kdo jsme, jak můžeme sdílet prožitky a city, když nemůžeme být fyzicky spolu. On-line verze představení vznikla v produkci Sladovny Písek ve spolupráci Terezy Dobiášové z UUUL s italským divadlem TPO a v českém prostředí bude poprvé uvedena v rámci doprovodných programů ND+. V době od října do prosince 2020 nabízíme online představení školám zdarma. Bližší informace o rezervacích termínů podá Lenka Hubáčková (L.hubackova@narodni-divadlo.cz).

Výstava Josef Svoboda – scénograf

Výstava ke stému výročí narození scénografa a architekta Josefa Svobody (10. 5. 1920–8. 4. 2002), jedné z nejvýraznějších osobností divadla 20. století. Scénograf prof. akad. arch. Josef Svoboda se do dějin divadla zapsal jako vizionář a inovátor v oblasti světelných technologií, který neúnavně propojoval svět vědy a umění. Svobodovo dílo se stalo fenoménem už za jeho života a jedinečným kulturním dědictvím zůstává dodnes. Stále živé a inspirující dílo této výjimečné osobnosti připomene multi-mediální výstava *Josef Svoboda – scénograf* v Galerii Středočeského kraje – GASK, v Kutné Hoře. Expozice představí scénografovu tvorbu od 40. let 20. století až do počátku 21. století. Výstavu připravila obecně prospěšná společnost Josef Svoboda – scénograf o.p.s. společně s Galerií Středočeského kraje GASK a Národní divadlo je jedním z partnerů této výstavy.

Architektonická a výtvarná koncepce výstavy: doc. Mgr. D. Hanzlík a doc. Mgr. P. Mrkus
Kurátorský tým: BcA. Jakub Hejna, DiS. a Martin Ondruš, Ph.D.
Odborný poradce: Helena Albertová
Manažer a produkční: Karina Kubišová

11. října 2020 – 31. ledna 2021, Galerie Středočeského kraje GASK, Kutná Hora

Sami Gossart – nový člen Baletu Národního divadla

Vítáme nového člena Baletu ND, dvacetiletého Francouze Samiho Gossarta. Mladý talentovaný umělec studoval na Opera Ballet School v Paříži, na Conservatoire National Supérieur Musique et Danse v Lyonu a také na škole při American Ballet Theater v New Yorku. Je vítězem soutěže Exclusive International Ballet Program, která se na konci července konala ve francouzském Virazeil. Hlavní cenu, týdenní stáž v pražském Baletu ND, do tohoto mezinárodního klání věnoval umělecký ředitel Baletu ND Filip Barankiewicz. Sami Gossart stáž absolvoval a nyní se stává novou posilou souboru.

Phoenix

Nová naděje a moderní choreografie vytvořené pro Balet Národního divadla

Dvanáctého listopadu 2020 se na jevišti Národního divadla odehraje světová premiéra komponovaného večera *Phoenix*, jenž se skládá ze tří nových děl choreografů **DOUGLASE LEEHO**, **ALEJANDRA CERRUDA** a **CAYETANA SOTA**. Přinášíme rozhovory se dvěma z nich, Angličanem Leem a Španělem Sotem, a těšíme se na podzim!

Foto: M. Divíšek

Cayetano Soto
Foto: M. Divíšek

Cayetano Soto je španělský tvůrce, narodil se v Barceloně. Choreografem chtěl být odmala, první jeho dílo vzniklo na přelomu tisíciletí. Někdy čas působil jako stálý choreograf kanadského souboru Ballet BC, s úspěchem tvoří pro řadu významných světových scén.

Cayetano Soto

Choreografie je třeba to, jak zvedáte šálek s kávou ...

PUPPET

Choreografie: **Douglas Lee**Hudba: **David Skidmore***Take Anything You Want, Triptan,**Torched & Wrecked,***Nicolas Sásva***Awakener, The Tower*

Scéna, kostýmy, světelný design:

Douglas Lee

Realizace světelného designu:

Daniel TesařHudební nastudování: **Daniel Mikolášek**Hraje: **HAMU Percussion Ensemble**

TBA

Choreografie: **Alejandro Cerrudo**Hudba: **Caroline Shaw***Entr'acte a Plan & Elevation*Scéna: **Michael Korsch**Kostýmy: **Karen Young**Světelný design: **Daniel Tesař**Hraje: **Krása Quartet**

PRELUDE UND LIEBESTOD

Choreografie: **Cayetano Soto**Hudba: **Richard Wagner***Vorspiel und Isolde's Liebestod*

Úprava pro komorní orchestr:

Andreas TarkmannOriginální edice: **Cecilia Music Concept****GmbH / Alkor-Edition Kassel GmbH**Scéna, kostýmy: **Cayetano Soto**

Světelný design:

Daniel Tesař, Cayetano SotoUmělecká supervize: **Dario Susa**Asistent choreografa: **Mikiko Arai**Hudební nastudování: **David Švec**Dirigent: **David Švec**Hraje: **Orchestr Národního divadla**

Jak se vám líbí v Praze?

Poprvé jsem tady byl v lednu v roce 2002, bylo mi čtyřadvacet. Tehdy jsem v Mnichově vytvořil svou první choreografii a na dovolené v Praze jsem odpocíval. Město se mi zdálo úžasné, ve dvě hodiny v noci jsme chodili po Karlově mostě v úplném tichu. Široko daleko ani živáčka, všude plno sněhu a na zem se pomalu snášely vločky. Podíval jsem se na Národní divadlo a napadlo mě, že odtamtud mi jednou určitě zavolají, abych pro ně něco vytvořil. Velmi jsem si to přál. A stalo se! Sny se plní.

Baletní večer *Phoenix* bude složený z děl tří různých autorů. Jedním z nich jste vy. Řeknete nám něco o choreografii, již jste speciálně pro Balet Národního divadla připravil?

Zasáhla mě nádherná Wagnerova hudba a ztvárnil jsem *Předejru a Isoldinu smrt z lásky* z opery *Tristan a Isolda*. Je to melancholické, protože tak se v poslední době často cítím, ale zároveň plné víry v lepší budoucnost. Je to něco úplně jiného, než co máte na repertoáru, ale tanečníci, kterých bude na jevišti čtyřicet, to všichni přijali pozitivně. Řekl jsem jim: „*Po pandemii se nemáme vracet k normálu! Máme žít lépe než předtím. A jako umělci máme obrovskou zodpovědnost – musíme lidi inspirovat.*“ Vstát jako fénix z popela...

Fénix je výrazný symbol, který pracuje nejen s obrodou, ale také se smrtí ... A ze smrti máme většinou strach.

Když mi bylo čtyřicet, prožil jsem klinickou smrt. Překročil jsem práh a smrt vnímám spíš jako součást života. Lidé si často stěžují na spoustu věcí a já nepopírám, že například dobré zaměstnání a dobrý plat jsou důležité. Pro mě ale základní otázka zní: Jsi naživu? Pokud ano, dostal jsi dar. To, co mnozí považují za podstatné, vůbec podstatné není, například společenská prestiž nebo postavení. Někteří bez skrupulí ubližují ostatním, aby získali vytouženou pozici. Ale štěstí člověku přinesou ty nejjednodušší věci. Rozhodně to není nové porsche v garáži. To není můj sen.

O čem sníte?

Chtěl bych být dobrým člověkem.

Co to ve vašich očích znamená?

Dobrý člověk je pokud možno laskavý a snaží se, aby se lidé v jeho okolí cítili dobře. Záleží mu nejen na vlastním pohodlí, ale i na štěstí druhých. Dává ze sebe maximum a nečeká nic na oplátku. To je někdy obtížné, protože se stává, že opravdu odejdete s prázdnou. Jenomže dávat je prostě lepší než brát, alespoň pro mě. Jsem pak šťastnější.

Co vám dělá největší radost jako choreografovi?

Tvořit jsem chtěl od malička a pohyb se pro mě stal nejpřirozenějším způsobem komunikace se světem. Je to proudící energie, život sám. Choreografie je vlastně všechno, třeba to, jak zvedáte šálek s kávou. Nejspokojenější jsem s tanečníky na baletním sále uprostřed procesu. Baví mě sledovat, kdo ti lidé jsou a čím mohou ke konečnému tvaru díla přispět. Dávám jim prostor, aby do interpretace otiskli svou osobnost. Připadám si jako v kostele. Člověk ze sebe mnoho vydá a na konci procesu je jiný, proměněný, sám sebe nepoznává. Jestli se to pak divákům líbí, nebo nelíbí, není důležité. Jen bych si přál, aby to jimi pohnulo – ať už pozitivně, nebo negativně. Nejhorší je lhostejnost. Nepracuji, abych zaplatil účty. K tvorbě mě táhne vnitřní potřeba, toužím zažít něco, co lze těžko definovat ... Nelze to pojmenovat, ale člověk to cítí. Vejdu na baletní sál, nadechnu se a znovu si uvědomím, že jsem naživu. A to je to, co chci.

Odpočínáte si někdy?

Rozhodně ano a rád. Umělec snadno ztratí pojem o realitě a to je nebezpečné. Hodně čtu, plavu a jezdím na kole, dělám obyčejné věci. V Katalánsku bydlíme poblíž národního parku, v přírodě nalézám blahodárny klid.

Douglas Lee je anglický choreograf. Narodil se v Londýně. Od roku 2002 byl prvním sólistou Stuttgartského baletu, dnes se věnuje výhradně choreografii a úspěšně tvoří pro nejrůznější známé scény. V roce 2016 získala jeho kreace *Snow Was Falling* pro Divadlo opery a baletu v ruském Permu prestižní Zlatou masku.

Hudbu obstarají nástroje jako marimba, vibrafon nebo xylofon, protože mi připomínají zvuk rozbité mechanické hrací skřínky. A víc už neprozradím!

V mládí jste léta působil zároveň jako choreograf i tanečník, byl jste dokonce prvním sólistou Stuttgartského baletu. To není úplně obvyklé. Jak jste ty dvě profese dohromady zvládal?

Když je člověku něco přes dvacet, zvládne ledacos. Máte ale pravdu – bylo toho strašně moc a býval jsem unavený. Dnes se cítím mnohem lépe, můžu se soustředit jen na choreografii a jsem se svou tvorbou spokojenější.

Kdesi jste řekl úsměvnou větu, že mladým umělcům byste radil, aby brali svou práci vážně, ale sebe už tolik ne...

Ano, protože to, co děláte, vás musí bavit, musíte z toho mít radost. Je důležité udržet si smysl pro humor a nadhled.

Vaší oblíbenou knihou je *Glamorama* od B. E. Ellise, tam je humor spíš temný, je to satira o pozlátku a povrchnosti. Co pro vás znamená sláva?

Ale já nijak slavný nejsem! A když se řekne sláva, hned mě napadne ta horší stránka věci. Nedávno jsem četl článek o vlivných lidech a na předních místech byly členky rodiny Kardashianových, jejichž instagramový profil sleduje neuvěřitelné množství fanoušků. To myslím vypovídá o našem světě dost...

Máte nějaký sen?

Někdy mě napadá, že baletní svět je od ostatních uměleckých odvětví poněkud oddělený. Některým lidem se zdá, že je jen pro bohaté, pro elitu. To je škoda. Rád bych rozšířil obzory lidem i sobě a začal pracovat na něčem netypickém, třeba pro televizi, uvažoval jsem o klipech nebo o muzikálu. Chci překročit hranice a proniknout do neznámého prostoru.

Máte čas i na něco jiného než na choreografii?

Ano, rád se na svůj život choreografa dívám z ptačí perspektivy, záměrně si vytvářím odstup. Nedávno jsem si pořídil psa a chodím s ním na dlouhé procházky. Stýkám se s lidmi, kteří s baletním prostředím nemají nic společného, a musím říct, že mi dělá dobře, když se třeba na pár týdnů od tance odreaguji. Pak se na baletní sál vracím s nadšením, s novou silou.

Co byste rád vzkázal čtenářům?

Jsem vlastně rád, že už netančím a můžu být spíš schovaný v zákulisí, ve tmě, nemusím se sám projevovat. Potěší mě, jestli ke čtenářům a divákům promluvíím prostřednictvím úžasných tanečníků Baletu Národního divadla!

Markéta Stinglová

Balet

Umělecký ředitel:
FILIP BARANKIEWICZ

Labutí jezero je úhelným kamenem, je ikonickou výzvou, ryzí krásou. Patří k nejslavnějším klasickým baletním titulům, spolu s Čajkovského hudbou tvoří milník na cestě k dokonalému uměleckému tvaru. Balet Národního divadla je prvním velkým souborem mimo německé prostředí, který získal povolení inscenovat titul v choreografii Johna Cranka, navíc v originální kostýmní a scénické výpravě.

Petr Iljič Čajkovskij

Labutí jezero

Ikonický klasický balet
v choreografii Johna Cranka

Choreografie: John Cranko

Hudba: Petr Iljič Čajkovskij

Nastudování: Birgit Deharde, Andria Hall, Filip Barankiewicz

Scénografie: Martin Černý

Kostýmy: Josef Jelínek

Hudební nastudování: Václav Zahradník

Hraje Orchestr Státní opery

**Uvádíme:
7. a 8. října 2020
ve Státní opeře**

Douglas Lee
Musíte mít nadhled

Jak se vám s Baletem Národního divadla spolupracuje?

Jsem vděčný, že jsem opět v pracovním procesu, poslední premiéru jsem měl v únoru. Cítím se tady velmi dobře. Tanečníci jsou vstřícní, pilní, zkrátka skvělí, a to neříkám proto, že dělám rozhovor pro divadelní časopis!

Vaše nová choreografie, kterou přímo pro náš soubor tvoříte, bude spolu s dalšími dvěma tanečními díly součástí komponovaného večera *Phoenix*. O čem bude?

Jmenuje se *Puppet*, loutka. Panenky a loutky mě vždycky fascinovaly. Když jsem byl malý, jedna nám visela na zdi, jmenovala se Hazel. Měla černé vlasy a bílou košili a popravdě mě trochu děsila, protože na stěně vypadala jako ukřižovaná. Chtěl jsem si s ní hrát, ale zároveň jsem se jí bál, a tak jsem vždycky jen rychle prošel kolem.

Také v choreografii *Puppet* se aspekt zábavy propojuje s temnějším tónem, například si můžete představit, že choreograf je loutkovodič a tanečníky ovládá... Používám velké kruhové platformy a s jejich pomocí vytvářím zajímavé efekty – třeba zdánlivě přidávám a odebírám tanečníkům končetiny.

Douglas Lee
Foto: M. Divišek

Jak se rodí Phoenix

V dobách nejistoty a zmatku je fénix symbolem síly, přeměny a obrody. Pouze z popela toho, čím jsme byli, se můžeme znovuzrodit a stát se tím, čím se stát máme.

**Světová premiéra
je očekávána
12. listopadu 2020
v Národním divadle**

Mytický fénix byl původně zobrazován jako volavka (jmenoval se „boinu“) a zjevoval se vždy po záplavách; lidé věřili, že se narodil z vody, kterou považovali za prvopočáteční živel. Fénix se však rodí sám ze sebe, podobně jako slunce. Panuje představa, že sám sebe spaluje a vstává z vlastního popela k novému životu. Povstává omlazený; logika úvahy by mohla spočívat i v tom, že staré síly obnovuje a nabývá sil nových...

Také sezona 2020/2021 Baletu ND se nese ve znamení obrody a to díky novým uměleckým zážitkům. Světová premiéra, za kterou stojí tvůrci **Douglas Lee, Alejandro Cerrudo a Cayetano Soto** překypuje kreativní energií. Fénix je metaforou znovuoobnovení života a zmrtvýchvstání. A tato představa je klíčová. Nejen pro krásu divadla, naše hodnoty a svět umění. Ale potažmo i pro celou společnost, pro podstatu bytí.

Minuty absolutního štěstí

Čajkovského balety

Sezona 2020/2021 je pro příznivce Baletu ND výjimečná i díky tomu, že na repertoár vstoupí všechny tři slavné Čajkovského balety. K *Louskáčkovi* ve verzi Youriho Vamose (uvádíme pod celým názvem: *Louskáček – Vánoční příběh*) a k *Labutímu jezeru* Johna Cranka totiž v únoru přibude v české premiéře *Spící krasavice* v choreografii slavné Marcie Haydée.

Čajkovského tři balety patří ke skvostům baletní partitury, bez nichž by baletní obor nebyl tím, čím je. Ovšem i mistrovsky instrumentální skladby se díky melodičnosti, hloubce a naléhavé citovosti stávají inspirací pro jiná baletní díla. Příkladem je nakonec i další titul na repertoáru Baletu ND, *Oněgin* Johna Cranka, který je postaven na koláři Čajkovského skladeb v hudebním aranžmá K. H. Stolzeho. Světová premiéra *Labutího jezera* se konala v únoru 1877, Čajkovskij partituru komponoval mezi lety 1875 a 1876 a šlo o jeho první balet. Na čtyřaktovém libretu spolu s ním pracoval i pražský rodák, první umělecký šéf Baletu ND, tehdejší baletní mistr moskevského baletu a první choreograf *Labutího jezera* Václav Reisinger. I když se na repertoáru v Moskvě udrželo až do roku 1883, uspokojení z jevištního tvaru a souhry tance a hudby zažil Čajkovskij až u nás, v Národním divadle v roce 1888, při uvedení 2. dějství *Labutího jezera* v choreografii Augustina Bergra, který sám ztvárnil i roli Prince Siegfrieda. Byla to slavná „minuta absolutního štěstí“, která možná Čajkovského smířila s tancem – nicméně je fakt, že jako skladatel baletů se odmlčel na celých třináct let.

Na libretu ke *Spící krasavici* již s Čajkovským pracoval sám ředitel Mariinského divadla Ivan A. Vsevoložský, balet vznikl také v úzké spolupráci s Mariem Petipou. Premiéra v Petrohradě se uskutečnila v lednu 1890. Tento balet je odborníky považován za nejdokonalejší ze všech tří Čajkovského baletních opusů. Víme, že Petipa rozpracoval velice přesně jednotlivé výstupy, režijní plán i charakteristiky postav. Přesně vymezil počty taktů konkrétních variací, určil rytmus, takt i charakter hudby, a dokonce i nástroje, které měl Čajkovskij použít. Měl jasnou představu o budoucím díle a Čajkovskij mu důvěřoval, pomocí pevné kostry se tak mohl ponořit plně do světa tvorby, fantazie a tónů... *Spící krasavice* (s ikonickým valčíkem B dur) se tak zapsala do dějin baletu jako nejkrásnější baletní partitura 19. století. Geniální spojení Petipa–Čajkovskij se mělo opakovat i při vzniku dalšího baletu, který měl premiéru opět v Petrohradě, v prosinci 1892, v *Louskáčkovi*. I zde Petipa balet detailně rozvrhl, včetně počtu taktů a výstupů (například růst vánočního stromku na 48 taktů s velkým crescendo). Petipa však onemocněl, a proto proslulý 2. a 4. dějství vytvořil choreograf Lev

Ivanov. Dodnes se *Louskáček* stal pro mnohé z nás neodmyslitelnou součástí Vánoc, pohazením, kulturním vzorcem, který sdílíme, rozumíme mu, potřebujeme ho. Když moskevská hudební a baletní kritika v devadesátých letech 19. století odsoudila premiéru *Labutího jezera* jako velmi nepovedenou, nemohla tušit, jaká vítězná pouť tento divadelní titul čeká. Všichni shodně konstatovali, že Čajkovského hudba je „monotónní, nudná“, odhaluje „chudost tvůrčí fantazie, jednotvárnost témat a melodií“. Je to „snůška neuvěřitelných disonancí, nemožných motivů“, prostě „hudební kakofonie“. Nelibost vyvolala i choreografie Václava Reisingera, neboť „choreograf projevil výbornou schopnost vytvořit místo tanců jakási gymnastická cvičení..., sbor tanečnic trčí na jednom místě a máchá rukama jako větrné mlýny lopatkami...“. Díky za to. Co bychom si dnes bez Čajkovského vlivu počali. Jak prázdná by byla naše divadla, koncertní sály a naše srdce. Už se nemůžeme dočkat, až nás při známém tématu z *Labutího jezera* slastně zabolí na hrudi.

Kateřina Hanáčková

Evgeniya Gonzales, Patrik Holeček
Foto: M. Divišek

Fénix a jeho křídla.
Fotoreportáž z procesu vzniku křidel,
jež doprovodí premiéru jako svébytný
vizuální prvek. Křídla vytvořil Radek Slabý
alias Cashone na zeď v areálu
Národního divadla na Invalidovně.
Foto: M. Divišek

#phoenix
#workinprogress
#comingsoon
#waitforit
#spreadyourwings

Láska – Život – Smrt

Kylián – Mosty času

BELLA FIGURA
Choreografie a scéna: **Jiří Kylián**
Hudba: **Lukas Foss, Giovanni Battista Pergolesi, Alessandro Marcello, Antonio Vivaldi, Giuseppe Torelli**

GODS AND DOGS
Choreografie a scéna: **Jiří Kylián**
Hudba: **Dirk Haubrich, Ludwig van Beethoven**

PETITE MORT
Choreografie a scéna: **Jiří Kylián**
Hudba: **Wolfgang Amadeus Mozart**

SECHS TÁNZE (ŠEST TANCŮ)
Choreografie, scéna a kostýmy: **Jiří Kylián**
Hudba: **Wolfgang Amadeus Mozart**

Uvádíme:
3., 11., 13., 24. a 29. října,
25. a 28. listopadu 2020
v Národním divadle

GODS AND DOGS
Alice Petit, Giacomo De Leidi
Foto: S. Gherciu

Když jsem si procházela díla Jiřího Kyliána, která vytvořil za svůj dlouhý umělecký život, zaujalo mne, že tituly obsahují slova jako sen, ticho, dotek, smrt, čas, země, cesta, spánek nebo srdce. Neuchopitelnost, pomíjivost, mžik, zrození a zánik, nádech a výdech, počátek a konec, spása i zkáza, jistota i nejistota, realita a sen, láska, život a smrt ... To vše se vine Kyliánovou tvorbou jako zlatá nit.

O čem jiném by měl opravdový umělec psát, malovat, komponovat, zpívat, tančit? O čem jiném než o životě, lásce a smrti ... Tvořit ze svého vlastního zdroje, kráčet životem ke konci a znovu a znovu se snažit zachycovat to, co je neuchopitelné ...

Vydejte se s námi na cestu, vzlétněte i padějte s choreografiemi Jiřího Kyliána a nechte se unášet hudbou Fosse, Pergolesiho, Marcella, Vivaldiho, Torelliho, Beethovena, Haubricha a Mozarta.

Helena Bartlová

Nechtěl jsem mluvit ani o lásce, ani o smrti, ale nemohu to jinak říct. Všechno, co jsem kdy vytvořil, se točí kolem lásky a smrti. Ano, vím, že to je neodpuštělné klišé, ale je to tak! Ostatně, co se kolem toho netočí? Každé umělecké dílo vypráví svým způsobem vždycky o lásce a o smrti. Co je podstatné, když ne láska? Není snad příčinou našich nejpříkřejších vzletů a nejhlubších pádů ...? Jak bychom mohli cenit její přizeň, krutost a záludnost a všechny její metamorfózy, kdybychom si neuvědomovali její neustále se blížící konec ...!

(Jiří Kylián – Budižkněčemu, Marie-Noël Rio, překlad Michael Lážňovský)

NOVÝ DEMISÓLISTA BALETU ND

V Kyliánově choreografii *Gods and Dogs* zazářil **Jakub Rašek**, který rovněž exceluje například v psychologicky náročné hlavní roli baletu *Kafka: Proces*.

Tento talentovaný tanečník, člen sboru Baletu Národního divadla od roku 2014, disponuje nejen skvěle zvládnutou technikou, ale i hereckými dovednostmi a vyzrálým uměleckým projevem – do každé role vkládá neopakovatelný otisk své osobnosti.

Od prvního října 2020 se Jakub Rašek stává demi-solistou.

Blahopřejeme!

Leonce & Lena

Satirická Büchnerova veselohra vychází – jak známo – z pohádkových motivů a zápletkové situační komedie, které si bere za záminku ne příliš vlídné kritiky soudobých poměrů společnosti, v níž Büchner žil. Řešení fabule je jen zdánlivě paradoxní: proti své vůli naplňujeme osud, kterému se snažíme vyhnout. Ostatně tentýž archetyp v tragické, závažné a nadčasové rovině předkládá už Sofoklův *Oidipús*.

Otázka zní tedy velmi jednoduše: jak s předlohou tohoto typu nakládat dnes? Myslím, že dobrým příměrem toho, co vnitřně žije a co odpadá, jsou dvě skvělá díla z oblasti jinak vzdálené – a to Goethův *Faust* a Ibsenův *Peer Gynt*. Popisuje-li *Faust* více než ironicky některé dobové nešvary (třeba v Auerbachově sklepě či ve snu Valpuržiny noci), činí tak vskutku způsobem hodným génia: v dobových detailech zrcadlí osobní, leč nadčasové kadluby lidských postojů k životu. U Ibsena jsou takové pasáže (vedle jiných, úžasných rovin díla) malé, vyhocené tak, že jejich hroty se právě se svou dobou nejrychleji lámou. Jako by to byl další pokus na stejné téma, v tomto případě bohužel ne příliš úspěšný (ne náhodou se právě tyto pasáže při realizaci většinou škrtají).

A Büchnerova dobová satirická komedie snad ani nemůže podobným neduhem netrpět. Co tedy vlastně přežije? Jistě ne omezený kolorit „příhodných ornamentů“ s pocity „osobní odvety“. Zbydou podle mého soudu dva principy: pohádkových archetyp a styl, kte-

rý připouští variabilitu sebe sama. Vždyť i Andersenov pohádky (například *Císařovy nové šaty* nebo *Básník a jeho stín*) jsou plny ironie, snoubící se s poezií, která sama vede k paradigmatu popisovaného. A tak i u Büchnera může dobová pomíjivá drobnokresba přerůst v metodu, úhel pohledu, karikaturu jako takovou, jejíž platnost trvá v proměnlivém toku času.

Pro svět tance tahle zákonitost platí snad dvojnásob: sama hudba a stylizovaný pohyb, gesto či obraz tu pracují s fantazií diváka daleko snadněji a svobodněji než slovo.

Výsledkem může být pohádka, snoubící lehkou rukou poetický nádech s ironickým nadhledem, smích s jistou (nadčasovou) nostalgií pointy, grácií s výsměchem, který není sám o sobě zlý. Pak máme před sebou dílo, které není „konzervou“ ani ve smyslu výkladu, ani zpracování.

Tomáš Vondrovič

FOTO: S. GHERCIU

Mask Duet
Ayaka Fujii, Roger Cuadrado
Foto: S. Gherciu

Petr Pan
Kostýmní návrh: Renáta Nováková

Baletní příprava Národního divadla a Bohemia Balet opět na scéně

Představením baletních škol obvykle patří závěr divadelní sezony, ideálně korelující s koncem školního roku, během něhož se žáci připravovali na své divadelní výstupy. Vzhledem k mimořádné situaci posledních několika měsíců však k již tradičnímu závěrečnému večeru Baletní přípravy Národního divadla před prázdninami dojít nemohlo. Žáci se tak na jeviště vrátí v říjnu v *Miniatuře Baletní přípravy ND* a jejich program doplní *Petr Pan* v podání Bohemia Baletu. Hraje se hned dvakrát – 4. října v 11.00 a 27. října v 19.00.

Když Baletní příprava vinou zdravotní situace a celospolečenských omezení přišla o své pravidelné závěrečné představení, nabídl umělecký šéf Baletu ND Filip Barankiewicz možnost zatančit si v nových termínech během podzimní sezony.

„Není samozřejmě možné, abychom s dětmi stihli připravit a nazkoušet velké představení tak, jak bývalo zvykem v posledních letech. Sáhli jsme proto k osvědčeným tanečním čísům z minulých ročníků, které se setkaly s mimořádným diváckým úspěchem, a rozhodli jsme se je obnovit,“

vysvětlila aktuální situaci vedoucí přípravy Jana Jodasová.

Její svěřenci se tak během *Miniatuře* předvedou mimo jiné v tanečních výstupech z představení *Proměny* (z roku 2019) a *Cesta* (z roku 2018). Kromě nově nastoupivšího 1. ročníku zatančí všichni studenti od 2. po 6. ročník, kostýmní a výtvarnou supervizi si opět vzala na starost Michaela Wenzelová, bývalá sólistka Baletu ND. Závěr zhruba půlhodinového koncertu bude patřit společnému finále všech žáků, na něž naváže balet *Petr Pan* v podání

Bohemia Baletu, souboru při Taneční konzervatoři hlavního města Prahy.

Spojení těchto dvou tanečních škol navíc není náhodné, vždyť řada žáků přípravy pokračuje ve svém studiu právě na Taneční konzervatoři. „Jsem moc ráda, že se naše děti potkají se svými staršími kolegy z konzervatoře a na jeden večer budeme sdílet společnou scénu,“ dodává s pozvánkou Jana Jodasová.

Pohádkový balet *Petr Pan* má Bohemia Balet ve svém repertoáru již řadu let a sklízí s ním nemalé úspěchy. Autorkou je francouzská choreografka Bérangere Andreo, libreto na motivy původního příběhu Jamese Matthewa Barrieho upravil Jaroslav Slavický a jako hudební doprovod zazní skladby slavného amerického filmového hudebního skladatele Jamese Newtona Howarda. Přijďte do divadla a nechte se unést do dětského světa fantazie Země Nezemě!

Zuzana Rafajová

Ocenění pro Rogera Cuadrada

Půvabné přímořské město Positano přitahuje největší taneční umělce již od 20. let minulého století, nyní zaujalo naši pozornost díky festivalu Positano Premia la Danza, v jehož rámci bylo našemu tanečníkovi Rogeru Cuadradovi uděleno ocenění PREMIA LA DANZA.

Prestížní baletní cena Positano Premia la Danza byla založena v roce 1969, deset let po smrti slavného tanečníka a choreografa Léonida Massina, jehož památce je věnována. Během dlouhé tradice festivalu bylo oceněno mnoho slavných osobností, jako byli například Rudolf Nurejev, Margot Fonteyn, Gianni Versace, Maurice Béjart, Vladimír Vasiliev, Ekaterina Maximova, Natalia Makarova, Carla Fracci, Luciana Savignano, Elisabetta Tera-

bust, Alessandra Ferri, Eleonora Abbagnato, Manuel Legris, Roberto Bolle, Alicia Alonso, Uliana Lopatkina, Ivan Vasiliev, Natalia Osipova, Jurij Grigorovich, Mats Ek, Ana Laguna, Lutz Förster.

Čtyřicátý osmý ročník festivalu Positano Premia la Danza se uskutečnil v době od 5. do 7. září 2020, ale byl z důvodu pandemie redukován na virtuální prezentace tanečníků a na dvě živá vystoupení, která mohli diváci vidět rovněž na sociálních sítích. Odborná porota udělila hlavní cenu PRIX BENOIS-MASSINE Anthony-mu Dowellovi (Danseur noble par excellence), bezpochyby největšímu anglickému klasickému tanečníkovi své generace, který po ukončení kariéry působil do roku 2001, tedy patnáct let, jako umělecký ředitel Royal Ballet v Londýně. Další cena putovala světoznámé kubánské primabaleríně a ředitelce Baletu Národního divadla na Kubě Viengsay Valdés.

Mezi oceněnými byl i demisólista Baletu Národního divadla **Roger Cuadrado**, který porotu zaujal interpretací choreografie *Mask Duet*, již diváci mohli vidět v rámci listopadového *Sametového gala* nebo v přímém přenosu v České televizi při velikončním Gala *Protančíme tím*. *Mask Duet* vytvořil Douglas Lee, jehož tvůrčí práci oceníme i při nastávající premiéře *Phoenix*.

Rogeru Cuadradovi srdečně gratulujeme a děkujeme za reprezentaci!

▼ INZERCE

I v nepříznivých dobách
Vám zůstáváme oporou.

COLONNADE
A FAIRFAX COMPANY

www.colonnade.cz

Mecenašský klub

Mecenaši Národního divadla s radostí vykročili do nové sezony. V rouškách a s respektem ke všem hygienickým nařízením jsme se s našimi mecenáši setkali na prvních premiérách. Děkujeme všem našim mecenášům, že s námi zůstávají i v této nejisté době, velmi si toho vážíme.

V první polovině října začnou probíhat první komentované prohlídky Státní opery pro dárce, kteří podpořili Národní divadlo v době jeho uzavření vzdáním se vstupného za zrušená představení. Během jarní vlny koronaviru podpořilo Národní divadlo téměř 200 dárců, kteří mu dohromady věnovali 291.385 Kč (mimo Mecenašský klub ND a projekt CHAIRity – Vaše křeslo v Opeře). Některé z těchto dárců jsme přivítali jako čestné členy Mecenašského klubu a mohou si po dobu jednoho roku užívat veškeré benefity a mimořádné nabídky. Děkujeme všem našim dárům za jejich laskavou podporu!

Pozvání na prohlídky Státní opery zasíláme všem dárům e-mailem. Nepřišlo vám pozvání a podpořili jste Národní divadlo? Napište nám prosím na adresu mecenas@narodni-divadlo.cz a vše napravíme!

Máte doma vstupenky ze zrušených představení, které jste platili v hotovosti? Vezměte je na pokladnu Národního divadla na Nové scéně a vyměňte je za voucher na prohlídku Státní opery.

Vstupenky našeho laskavého mecenáše na podzimní představení zejména Baletu ND.
Foto: Archiv Mecenašského klubu ND

S Mecenašským klubem jsme vstoupili do nové sezony setkáním na prvním uvedení inscenace *Tosca* ve scénografii Josefa Svobody. Mecenáši Národního divadla podpořili návrat této inscenace z roku 1947 částkou 500.000 Kč. Symbolický šek předali řediteli Národního divadla Janu Burianovi mecenáši Magdaléna Souček a Jiří Šiler.
Foto: H. Smejkalová

Kontakt:

mecenas@narodni-divadlo.cz,
www.mecenasind.cz

Další zajímavosti sledujte na internetových stránkách nebo na Facebooku a Instagramu.

Opera

Umělecký ředitel Opery Národního divadla
a Státní opery:
PER BOYE HANSEN

Carmen

Bizet

Dirigent: Jaroslav Kyzlink
Režie: Grischa Asagaroff
Premiéry: 8. a 10. října 2020
v Národním divadle

Mediální partneři Opery Národního divadla a Státní opery:
Harmonie, Hudební rozhledy, Opera PLUS, Český rozhlas Vltava

Grischa Asagaroff: Nechávám se vést hudbou

Po necelých dvaceti letech uvedeme na scéně Národního divadla novou inscenaci *Carmen*, jejíž režijní pojetí bylo tentokrát svěřeno zkušenému německému opernímu režisérovi **GRISCHOVI ASAGAROFFOVI**. Ten nám v rozhovoru prozradil nejen to, jak bude nová inscenace vypadat, ale také zavzpomínal na svoji dlouholetou spolupráci se slavným francouzským režisérem Jeanem-Pierrem Ponnellem nebo českými umělci Josefem Svobodou, Janem Skalickým či Bohumilem Hrdličkou.

Jste zkušený divadelník. Co říkáte na členy souboru Národního divadla. Jak se vám s nimi spolupracuje?

V Praze a v České republice pracuji poprvé a očekával jsem skvělý tým, protože o všech pražských operních scénách je známo, že jsou vynikající. Ještě ze starých časů znám mnoho českých zpěváků (Evu Randovou, Naděždu Kniplovou nebo z dnešních Pavla Černocho), ale

i Slováků (Gabrielu Beňačkovou, Editu Gruberovou nebo Petera Dvorského). Spolupracoval jsem s celou řadou českých zpěváků, ale nikdy ne přímo tady. V *Carmen* mám dvojí obsazení včetně zahraničních pěvců, ale většina jsou Češi nebo Slováci. Musím uznat, že tu nemám nikoho, s kým bych nebyl spokojený, a to je skvělé. Viděl jsem tu tři představení – *Tosku*, *Dona Giovanniho* a *Její pastorkyni* a musím říct,

že jsem na scéně viděl většinou vynikající pěvce.

Jak se vám spolupracuje s interpretkami Carmen?

Mám zde dvě Carmen a každou úplně jinou. Každá je odjinud, jedna je Gruzínka a druhá Češka, ale mají jinou i tělesnou konstituci. Nana je drobná, takový ten snědý jižanský typ, zatímco Ester je velmi vysoká elegantní dáma, ale nakonec každá z nich dokáže zahrát velmi zajímavou Carmen. Hrají ve stejné režii, ale každá s trochu jiným přístupem. Každá má jinou figuru, takže se musí na scéně každá jinak pohybovat. Samozřejmě základ zůstává, protože musí být obě schopné zpívat se všemi partnery na scéně. Premiéry odehrajeme odděleně, ale během repríz se budou lidé různě střídát, takže interakce postav na scéně musí být jednotné.

Nana Dzidziguri má s rolí zkušenosti, zatímco v případě Ester Pavlů se jedná o debut.

Ano, Nana tuto roli zpívala již několikrát, ale ne tolikrát, aby to bylo ke škodě. Je to velmi mladá zpěvačka, takřkajíc na začátku kariéry. A pro Ester je to její první Carmen. Velmi tvrdě se na roli připravuje, dokonce se učí francouzštinu, což pro Čecha není z hlediska přednesu vůbec jednoduché. Zpívat v krásné francouzštině, to chce opravdu tvrdou práci. Máme v týmu učitele francouzštiny, který zpěváky na zkouškách neustále opravuje. Důvod je ten, že hrajeme *Carmen* s mluvenými dialogy. Nechci hrát verzi ze zpívanými recitativy, protože tak to Bizet nenapsal.

Chápu, že pro zpěváky to může být příjemnější, ale tohle je *opéra comique* a k ní mluvené dialogy patří. *Carmen* jsem poprvé režíroval s Ponnellem v roce 1982 v Curychu. Tehdy zpívala Agnes Baltsa, která v roli Carmen debutovala. Pomáhal jsem mu jako asistent. Později jsem režíroval i další provedení *Carmen*, také s Agnes Baltsa, v Athénách, Pittsburghu a Tokiu (zde se mnou již spolupracoval známý řecký choreograf Petros Gallias).

Mohl byste nastínit svoji režijní koncepci? Na jakou Carmen se diváci mohou těšit?

Spolu s mým skvělým scénografem a návrhářem kostýmů, Luigim Peregem, se kterým spolupracuji už skoro 20 let, jsme dostali nápad. Rozhodli jsme se využít točnu a vybudovat stupňovitou scénu. A scénu jsme obohatili zavěšenými kulisami různými pro jednotlivá dějství. Takže máme každou scénu jinou, jedno dějství s velkými prapory, jedno s lampami, třetí na skalách za svitu měsíce a čtvrté zalité sluncem. To vše je doplněno odpovídajícím barevným nasvícením. Scéna bude abstraktnější, ale herectví bude velmi přirozené. Když někdy můžete udělat velkou scénu, stojí za to, udělat ji realisticky. Ale já na realistické scéně netrvám. Jedině snad v případě oper s historickými postavami. U titulů, jako je *Don Carlos*, mám problém obléct zpěváky do moderních kostýmů. Také některé příběhy, například *Lazebník sevillský*, nejsou podle mého názoru vhodné pro přenášení do současnosti. Ale s *Carmen* není problém, tu můžete snadno přenést z 19. století do současnosti. Můžete to udělat jako Calixto Bieito – jeho provedení mám rád, mělo sílu. Ale pro mě to je už příliš. Nechci na scéně vidět násilí ve stejném detailu, jako v televizi. Proto se snažím vytvořit verzi, která nebude vyloženě naturalistická, ale do určité míry abstraktní.

Dlouhodobě jste spolupracoval se slavným francouzským režisérem Jeanem-Pierrem Ponnellem. Jak na něj vzpomínáte? Ovlivnil váš pohled na operu a divadlo? A jak?

Spolupracoval jsem s ním skoro 22 let. Byl mým učitelem a nebyť jeho, možná bych se vůbec nestal režisérem. Začal jsem pro něj pracovat, když mi bylo devatenáct. Potkali jsme se, když jsem pracoval na přípravě jeho inscenace *Simona Boccanegry* v Mnichově. Později jsme na sebe narazili v Düsseldorfu v roce 1971 a společně jsme mezi roku 1971 a 1979 připravili rossiniovský cyklus. V období 1979 až 1985 jsme navázali v Curychu s *Idomeneem* a pokračovali dalšími čtyřmi Mozartovými díly. To viděl, že naše spolupráce výborně funguje. Nechal mě připravovat svá díla po celém světě. Jen *Popelku* jsem režíroval šestnáctkrát – v Evropě, v Americe i v Tokiu. A konec konců i vloni v Miláně. Ve Vídeňské státní opeře budu režírovat jeho *Figarovu svatbu*. Věřil mi a předával mi své myšlenky. Umožnil mi ale také režírovat vlastní projekty. Neměl rád *Dona Pasquala*, ale já jsem řekl, že mně se naopak líbí. Ponnelle mě nechal režírovat vlastní inscenace ve svých starých kulisách a kostýmech v Covent Garden. Ve Spojených státech je poměrně běžné, že režírujete inscenaci v kulisách, které dostanete už hotové. Já mám samozřejmě radši vlastní kulisy a vlastního scénografa. Třikrát jsem spolupracoval s Josefem Svobodou, navrhoval pro mě tři scény – *Marii Stuartovnu* v Curychu, velmi zajímavého *Macbetha*, rovněž v Curychu, a také *Turandot* v Turínu. Můj hlavní návrhář kostýmů byl až do poloviny 90. let Jan Skalický, jeden z největších tvůrců u nás ve svém oboru. Společně jsme připravili kolem 20 inscenací. Bydlel také v Curychu a byli jsme velmi dobří přátelé. Spolupracoval jsem také s Bohumilem Hrdličkou. To byl velký režisér. Pracovali jsme spolu na *Tosce*, *Carmině Buraně* a pomáhal jsem mu se všemi Janáčkovi s výjimkou *Výletů páně Broučka*. Podle mě to byl génus. Ponnelle a Hrdlička byli dva největší režiséři během mého působení v Düsseldorfu v letech 1971 až 1977.

Máte tedy velmi úzké vztahy s českými umělci!

Ano, velmi. V Německu jsme pracovali na celé řadě českých oper, ale v té době se samozřejmě nehrály v češtině. Janáček je pro mě jedním ze skladatelů, za kterého bych dal život. Jeho dílo je neuvěřitelné! Znali jsme se velmi dobře s Jiřím Koutem, který v Curychu často působil. Společně

jsem v Saarbrückenu připravoval celý *Prsten Nibelungův*. Jako student jsem v Mnichově poprvé viděl *Její pastorkyni*, dirigoval ji tehdy Rafael Kubelík. Jsme velmi dobří přátelé s Gabrielou Beňačkovou, kterou jsem v roce 2013 pozval na festival do Salcburku. Na spoustě projektů jsme také pracovali s Evou Randovou, jednou jsme spolu letěli z Tokia do San Francisca. Eva je velmi příjemný člověk, mám ji rád.

Jak byste charakterizoval svůj režijní styl?

Nechávám se – jak mě to naučil Ponnelle – vést hudbou. Od počátku pracuji s partiturou nebo alespoň s klavírním výtahem. Hudba je pro mě na prvním místě, libreto až na druhém. Ponnelle se, když režíroval, zajímal jenom o hudbu. I pro mě je zásadní hudba, pohyby na scéně musí vycházet z hudby, nesnažit se jít proti ní. Když jsem začínal režírovat, znal každý z branže noty, byla to samozřejmost. Dnes se musíte ptát, kdo je vůbec schopný partituru číst. Je to tím, že opery dnes režíruje mnoho činoherních nebo filmových režisérů. Ale to je špatně a řada z nich dokonce ani nemá hudbu ráda. Často zbytečně zahlcují dění na scéně hereckými výkony. V *Andreovi Chénier* v současné mnichovské inscenaci Maddalena zpívá svoji velkou árii a dole Jonase Kaufmanna mučí ve vězení. Co si myslíte, že lidi zajímá víc? Všichni sledují Jonase Kaufmanna, protože režisérovi přišla samotná árie nudná. To je úplně špatně. Mnoho režisérů nevěří hudbě, nevěří dílu, nesnesou na scéně chvíli klidu. Méně akce. Více se soustředit na hudbu. A z hlediska interpretace jsem zachoval příběh, který *Carmen* má. Nesnažil jsem se změnit vyznění, jako to dělají někteří režiséři.

Je něco, co byste chtěl divákům, kteří přijdou na Carmen, vzkázat?

Nečekejte naturalistickou *Carmen*, kde uvidíte Španělsko, arénu a velkou továrnu. Čekejte drama, čekejte *operu comique* s důrazem na postavy. Drama v zajímavých kostýmech na zajímavé scéně. Doufám, že se budete bavit. Mým přáním je, aby příběh vynikl a za fungoval.

Rozhovor připravila Denisa Rausch

Kostýmní návrhy
Luigi Perega

Tristan a Isolda versus Romeo a Julie

Zamyšlení nad dvěma dramaty o lásce a smrti

Na listopad připravuje Státní opera premiéru Wagnerova hudebního dramatu *Tristan a Isolda*. O příspěvek k tomuto vrcholnému Wagnerovu dílu jsme požádali zástupce Společnosti Richarda Wagnera Praha.

Když Leonard Bernstein v 70. letech ve své sérii harvardských přednášek o hudební teorii pro laiky analyzoval Wagnerova *Tristana a Isoldu*, připomněl, že v úvodní části předehry se Wagner nechal inspirovat Berliozovou dramatickou symfonií *Roméo et Juliette*. A skutečně, podobnost je na první poslech patrná. Z ticha zhmotněná řada Berliozových tónů neukotveně se vznášející v prostoru jako by „vyskočila“ přímo z Wagnerovy partitury a také Berliozův název pasáže – *Tristesse* (tj. smutek) dostatečně výmluvně napovídá, kde se Wagner nechal inspirovat. Bernstein však nelíčí vztah mezi Berliozovým *Romeem* a Wagnerovým *Tristanem* jako plagiátorství. Chce jen ukázat, jak byl Wagner ve své tvorbě inspirován výjimečným dílem na příbuzné téma, a zároveň, jak Wagner vzal Berliozovu myšlenku a svojí genialitou ji dokázal přetvořit v sérii tónů uvozujících nejen *Tristana a Isoldu* jako operu, ale také zcela novou kapitolu v dějinách evropské hudby.

Bernstein tak vlastně mimoděk výborně charakterizoval Wagnerovu tvorbu jako celek. Richard Wagner byl nejen vynikající hudební skladatel, ale také dramatik a samozvaný filozof. Zpracovával mýty a pověsti, ale vždy je dotvořil tak, aby přinesly co nejvíce modernímu publiku. Také v *Tristanovi a Isoldě* Wagner zpracoval středověkou pověst o lásce princezny a rytíře, která skončí smrtí, avšak opět tak, aby něco nového sdělil současnému divákovi. Divákovi, který samozřejmě znal *Romea a Julii*, tentokrát od Shakespeara. Mezi Shakespeareovým *Romeem* a Wagnerovým *Tristanem* je řada podobností, avšak – stejně jako v případě Romea Berliozova – Wagner známé příběhové schéma mění a rozvíjí tak, aby řekl něco víc,

něco co snad Shakespeare o osudovém sepjetí lásky a smrti říct opomněl.

Podobných prvků je v obou příbězích celá řada. Vztahu protagonistů brání příslušnost ke znepráteleným rodům či království, takže jejich láska je nepřijatelná, on zabije někoho, kdo je jí blízký (Tybalt/Morold), takže jejich láska je ještě víc nepřijatelná a – nikoliv poslední podobnost – v klíčovém bodě obou dramát sehraje zásadní roli omyl týkající se lektvaru/jedu. Tento omyl týkající se lektvaru se sice v samém závěru obou příběhů vysvětlí, ale na šťastný konec je už pozdě. A přitom chybělo tak málo a mohli být šťastní! Nebo nemohli? A v tom je klíčový rozdíl mezi Shakespeareovým *Romeem* a Wagnerovým *Tristanem*.

Romeo a Julie jsou dva mladí zamilovaní lidé, kteří by skutečně mohli být šťastní, nebýt absurdní nenávisti jejich dvou rodin. Ta nenávist je letitá a nikdo už se neptá po jejím původu. Stala se destruktivní konvencí, kterou láska takřka dokázala překonat. Ale jen takřka a v tom je tragédie Romea a Julie.

Tristan a Isolda jsou také zamilovaní a svět také nepřeje jejich lásce, ale tato „nepřejícnost“ světa má u Wagnera podstatně děsivější rozměr než u Shakespeara. Nejde jen o nepřátelství dvou rodů, jde i o osobní nepřátelství mezi Tristanem a Isoldou. Jejich láska není nepřijatelná jen pro jejich okolí, ale i pro ně samotné, pro jejich hrdost, pro jejich chápání toho, co je dobré a špatné. Jejich nepřiznaná láska je špatná a perversní i pro ně samotné, a proto se v zoufalství rozhodnou pro společnou sebevraždu. Vypijí nápoj, o kterém si myslí, že je jed. A pak, v očekávání blízké smrti,

Premiéry:
26. a 29. listopadu 2020
ve Státní opě

si v posledním okamžiku svého života (jak se domnívají) vyznají lásku, protože si myslí, že umírají a že už je všechno jedno.

Vědomí blízkosti smrti (i když nápoj nebyl jed a smrt nepřichází) osvobodilo Tristana a Isoldu od všech předsudků, názorů a morálky. Na ten kratičký okamžik na konci prvního dějství mohou zapomenout na všechny povinnosti, pocity viny, křivdy, i na role, které mají v životě hrát. Blízkost smrti je osvobodí od předsudků světa i od sebe samých. Zbude jen to jediné ryzí, podstatné, skutečné – láska jednoho ke druhému.

Myšlenka, že smrt člověka osvobozuje od utrpení existence je základním smyslem *Tristana a Isoldy*. Wagnerovi nejde jen o nepřátelské rody nebo dávné křivdy mezi protagonisty. Tristan a Isolda postupně chápou, že celý svět je jeden velký děsivý mechanismus, který člověku vždy a znova brání ve štěstí. Na povrchu vidíme nepřátelské rody, závistivé dvořany či falešnou pýchu, ale to jsou jen povrchové projevy krutého fungování světa, v němž po noci vždy znovu přichází den a lidé jsou nuceni hrát vnucené a cizí role, hnát se za úspěchem a slávou, plnit povinnosti a věčně se pachtit za vidinou čehosi krásného a vzácného, co jim ale svět vždy znovu nakonec odepře. Řešením je jen odmítnutí tohoto světa a odchod z něj – smrt. Když Tristan a Isolda ve třetím dějství umírají, není to tragický omyl jako v Shakespeareovi. Umírají proto, že pochopili, že láska nebyla smyslem jejich životů, ale pouze prožitkem, který jim umožnil nahlédnout skutečnou, nestvůrnou tvář světa. Až dotykem nejčistší a nejryzejší lásky si uvědomili ohybnost svých životů i všeho kolem sebe. Jako

kdyby Shakespeareovi naschvál zařadil Wagner na samý závěr dramatu scénu, kdy přijíždí král Marke, aby vysvětlil zdánlivě osudový omyl s lektvary, milencům odpustil a oddal je. Takový „happy end“ nemůže u Wagnera uspět, protože každé setrvání na tomto světě je – jakoliv se může zdát radostné – tou nejstrašnější tragédií. Tristan a Isolda proto umírají a definitivně se vymaňují světu. Král Marke, jeho dvořané – a samozřejmě my, diváci – zůstáváme zde, abychom dál otročili v labyrintech svých životů plných nepravd a bolesti a marně snili o štěstí, které nám bude navždy odepráno.

A tak Wagner ve svém *Tristanovi a Isoldě* skutečně zašel dál, než Shakespeare v *Romeovi a Julii*. Smrt milenců není tragickým koncem, ale naplněním jejich lásky. To, co je pro Shakespeara osudovou tragédií, je pro Wagnera jediným možným řešením.

Wagner se tak ve svém mistrovském dílu jednou provždy vyrovnal se Shakespearem, romantickou láskou, smrtí, životem a světem. Wagner nikdy neměl malé ambice. Ale co dál? Po zbytek života se Wagner pokoušel vyřešit tento neřešitelný problém a nějak překonat absolutní pesimismus *Tristana a Isoldy*. Generace milovníků opery včetně Friedricha Nietzscheho, Thomase Manna i vzpomínaného Leonarda Bernsteina jsou však uhranuty nezemskou krásou *Tristana a Isoldy*, v níž se Wagner pokusil hudebně vyjádřit onu marnou touhu člověka po nedosažitelném štěstí. Přijďte si jeho hudbu ze světa nekonečné noci poslechnout a prožít příběh dvou lidí, kteří se rozhodli vzepřít světu, do Státní opery.

Jan Rausch,
jednatel Společnosti Richarda Wagnera Praha

FOTO: P. HORNÍK

Zahajovací koncert sezony 2020/21

musica non grata

K začátku každé sezony Opery neodmyslitelně patří oblíbené zahajovací koncerty. V posledních letech se staly příležitostí představit publiku díla vybočující z rámce běžně hraného repertoáru – připomeňme například několik večerů věnovaných kdysi proslulým operním skladatelům, jejichž tvorba byla během dlouhých desetiletí neprávem prakticky zapomenuta. Také letošní zahajovací koncert byl tematický. Kromě operní sezony 2020/2021 totiž zahajoval také čtyřletý projekt **Musica non grata**, v jehož rámci budeme uvádět díla autorů pronásledovaných nacistickým režimem. Podtitul „... a přece zní dál!“ zdůrazňuje skutečnost, že velké a svobodné umění se nacismu přes všechnu snahu z evropské hudební historie vymazat nepodařilo. Na zahajovacím koncertě zazněla díla Vítězslavy Kaprálové, Alexandra Zemlinského a Bohuslava Martinů

v podání **Orchestru a Sboru Státní opery** pod taktovkou hudebního ředitele Státní opery, **Karla-Heinze Steffense**. Sólové party byly svěřeny **Alici Rajnohové** (klavír), **Janu Kalfusovi** (varhany) a barytonistovi **Svatopluku Semovi**. Výběr z recenzí naleznete níže.

„Pod taktovkou německého dirigenta Karla-Heinze Steffense večer zahájil Koncert pro klavír a orchestr d moll, op. 7 Vítězslavy Kaprálové (...). Snad nejpůsobivěji vyznívá druhá věta, která, jak velice příznivě popisuje Ondřej Hučín, „polyfonním způsobem zpracovává těžkomyslně a ovšem také janáčkovsky robustně znějící ústřední téma“, táhnoucí se celou touto částí. I v neděli jsme tuto napjatou až mystickou atmosféru mohli do jisté míry pocítit v interpretaci sólistky Alice Rajnohové, která se klavírním dílem Vítězslavy Kaprálové zabývá dlouhodobě. (...) Kvalitu orchestru

se dále prokázaly místy taktéž v Žalmu 23, op. 14 a Žalmu 13, op. 24 Alexandra Zemlinského. (...), celkově obě skladby držely pohromadě a měly interpretační logiku. Hlavně je třeba docenit schopnost vystavění dynamických vrcholů (ve vysokých dynamikách zní orchestr opravdu znamenitě, zejm. při pohledu na kompaktnost zvukové masy), jež jsme si poté mohli vychutnat i v poslední skladbě nedělního večera, České rapsodii Bohuslava Martinů.“ (Kateřina Pincová, OperaPlus)

„Závěrečná Česká rapsodie pro barytón, miešaný zbor, orchestr a organ Bohuslava Martinů sa z programu vydarila podľa mňa najlepšie. Hráčom sa do diela podarilo celkom dobre preniknúť, viedli ho logicky, sláčiková sekcia predviedla kvalitný, kompaktný výkon. Rapsodiou Martinů napísal v roku 1918 ako nadšenú reakciu

na snahu o samostatný štát a ide o dielo monumentálne a nesmierne strhujúce. A v neposlednom rade kompozične veľmi pútavé. Diela inšpirované národným cítením pre nás už niekedy vyznievajú nepochopiteľne pateticky, to ale prípad Českej rapsodie určite nie je. Jej veľkoleposť navyše Martinů umne vyvažuje: napríklad barytónovým sólom, ktoré bolo v podaní Svatopluka Sema až dojemným zážitkom.“ (Lucia Maloveská KlasikaPlus)

Koncert vznikl za podpory Velvyslanectví Spolkové republiky Německo Praha.

Velvyslanectví Spolkové republiky Německo Praha

Musica non grata – hudba terezińských skladatelů

musica non grata

Večer ve středu **14. října** bude patřit ve **Státní opeře** hudbě terezińských skladatelů. V terezińském ghettu, kde lidé všeho věku čekali na naplnění svého tragického osudu v Osvětimi a dalších likvidačních táborech, se od podzimu 1941 postupně rozvinul kulturní život a vzniklo mnoho uměleckých děl. Ozývá se v nich bolest a utrpení, ale i naděje, touha a víra. Řada rukopisů byla zničena stejně jako životy jejich tvůrců. Ty, které se podařilo zachránit, zůstávají věčným mementem nezložené síly člověka, tvořícího v nelidských podmínkách. Na druhém večeru cyklu **Musica non grata** představíme čtyři velké osobnosti, do jejichž života krutě zasáhl nacismus – **Hanse Krásu**, **Pavla Haase**, **Viktora Ullmanna** a **Gideona Kleina**. Koncert současně zahájí říjnový hudební festival Věčná naděje. Účinkují členové **Orchestru Státní opery**, sólisty jsou **Vilém Veverka** (hoboj), **Marie Fajtová** (soprán), **Jana Sýkorová** (mezzosoprán) a **Miguel Cavalcanti** (baryton).

Za dirigentský pult se postaví mladá dirigentka **Jana Cecílie Mimrová**, asistentka hudebního ředitele Státní opery **Karla-Heinze Steffense**. „Program jsem už dostala kompletní, ale hned mě zaujalo, jak je velmi pestrý, a přitom skvěle propojený“, říká Jana Mimrová. „První skladba, Studie pro smyčcový orchestr Pavla Haase, i závěrečná Partita pro smyčcový orchestr Gideona Kleina tvoří skvělý rámec, obě jsou kompozičně velmi podobné. S výjimkou Haasovy Suity pro hoboj a klavír, na našem koncertě v instrumentaci Ondřeje Kyase pro smyčcový orchestr, vznikly všechny skladby v Terezíně a téměř všechny působí poměrně optimisticky.“

Suitu pro hoboj a klavír napsal Pavel Haas v roce 1939 v Praze, v prosinci 1941 byl deportován do Terezína, v říjnu 1944 skončil

jeho život v osvětimské plynové komoře. „Zajímavé je, že Kyas zde často použil dělené druhé housle v řadě míst je nejednou dělí na čtyři hlasy“, upozorňuje Jana Mimrová. „První věta je poměrně klidná, melancholická, v druhé je citace chorálu Ktož sú boží bojovníci a ve třetí se ozve v doslovné citaci chorál Svatý Václave, vévodo české země, nedej zahynouti nám ni budoucím.“ Skladatel tak na samém prahu války vyslovil svůj protest a vzdor.

Jedinou výjimkou v programu s optimistickými tóny bude tragická opera *Císař z Atlantidy* Viktora Ullmanna. Na rozdíl od Krásy dětské opery *Brundibár* nesměl být *Císař z Atlantidy* v Terezíně uveden. Ullmann ho zde zkomponoval na německé libreto Petra Kiena v roce 1943 a připravované představení v roce 1944 nacisté nedovolili – podobnoství o diktátorovi bylo příliš zjevné. Opera měla premiéru až roku 1975 v Nizozemské opeře v Amsterdamu a od té doby se stala jednou z nejhranějších českých oper na světových jevištích. „Uvedeme dramatický závěr opery, árii císaře Overalla „Der Krieg ist aus“, v níž se císař podrobuje Smrti, a finále „Komm, Tod, du unser werter Gast“. Finále je harmonicky i instrumentačně velmi zajímavé, používá i cembalo, harmonium, a dokonce i kytaru a banjo,“ doplňuje Jana Mimrová.

Suita z dětské opery *Brundibár* Hanse Krásy bude prologem ke kompletnímu scénickému uvedení v rámci projektu MNG v sobotu 24. 10. ve Stavovském divadle. Pod taktovkou **Jana Chalupce** a v režii Jiřiny Markové-Krystlíkové představení připraví Dětská opera Praha. Premiéra tzv. terezińské verze se odehrála 23. 9. 1943 v Terezíně a měla veliký úspěch (55 repríz). „V případě Suity jsme zvolili verzi britského skladatele Davida Matthewse z let 2010–11. Moc se

mi líbí, její instrumentace působí velmi svěže“, říká Jana Mimrová. Matthewsovu verzi premiéroval 19. 1. 2012 v New Yorku slavný Nash Ensemble.

Koncert uzavře *Partita* Gideona Kleina. „Původně to bylo trio pro housle, violu a violoncello, my jsme zvolili úpravu Vojtěcha Saudka pro smyčcový orchestr“, upřesňuje Jana Mimrová. „Partita je brilantní, velmi energická, rytmicky pregnantní. Ve druhé větě Klein použil variace na moravskou lidovou píseň.“

Pěťadvacetiletá Jana Mimrová absolvovala Konzervatoř Pardubice

u Tomáše Židka a od října 2015 studuje na Hudební fakultě AMU v Praze ve třídě Tomáše Koutníka. Co pro dirigentku, narozenou téměř půlstoletí po druhé světové válce, znamená setkání s terezińskými autory? „Hodně jsem o nich četla a snažila se vcítit do situace, v níž žili a komponovali. Pro mladého člověka, který žije ve svobodné zemi, je neuvěřitelné, že v tak děsivém prostředí dokázali tvořit a navíc, že zanechali tak nádherné skladby. Jejich díla jsou písní o naději. Měli bychom si to stále připomínat“, uzavírá náš rozhovor Jana Mimrová.

Připravila Jitka Slavíková

Národní divadlo

opera

UVDÍME VE STÁTNÍ OPEŘE

Musica non grata a nadační fond Věčná naděje uvádějí koncert

Hudba terezińských skladatelů

14.10.2020 v 19.30

Dirigentka: Jana Cecílie Mimrová

Sólisté a Orchester Státní opery

Velvyslanectví Spolkové republiky Německo Praha

VĚČNÁ NADEJE

musica non grata

23

Obnovené uvedení Tosky ve Státní opeře

Autor libreta:
Giuseppe Giacosa, Luigi Illica
Režie: **Martin Otava**
Scéna: **Josef Svoboda**
Scéna (rekonstrukce 1999): **Daniel Dvořák**
Kostýmy: **Josef Jelínek**
Světelný design: **Pavel Dautovský**
Sbormistr: **Adolf Melichar**
Sbormistr Kühnova dětského sboru:
Jiří Chvála

Uvádíme:
11., 17., 24. a 30. října 2020
ve Státní opeře

Ve středu 9. září byla ve Státní opeře znovuvedena inscenace *Tosky* v legendární scénografii profesora **JOSEFA SVOBODY**. Uvedením jsme si připomněli 100. výročí narození scénografa Josefa Svobody, jehož původní scéna z roku 1947 v Opeře 5. května (dnes Státní opera) patřila k nejvýznamnějším avantgardním počínům a pozdější rekonstrukce scénografem **DANIELEM DVOŘÁKEM** (v letech 1999 a 2020) dodnes dokazují její nadčasovost a oblíbenost. V nejbližších reprízách se můžete těšit na světově známého tenoristu **Pavla Černocho** (Mario Cavaradossi), českou sopranistku **PETRU ALVAREZ ŠIMKOVOU** (Tosca) a polského basistu **KRZYSZTOFA SZUMANSKÉHO** (Scarpia). **Sbor a Orchestr Státní opery** diriguje **HILARY GRIFFITHS**, který v minulých letech se souborem spolupracoval již na řadě inscenací. Níže přinášíme výběr z českých recenzí.

„Pavel Černoch jako Cavaradossi předvedl pěvecko-herecký výkon na vysoké úrovni. Jeho tenor nalézající se na vrcholu oboru lirico spinto má objem, témbro i rozsah, který by mu mohl kdekoliv závidět. Navíc vytvořil po stránce herecké a pohybové svou postavu přesvědčivě a nepřestylizovaně. Petra Alvarez Šimková, Tosca, dostala roli, o níž by sama patrně neusilovala, ale bylo zřetelné, kolik soustředěné práce jí věnovala. Po Madeleine Coigny v André Chénierovi je Tosca jejím dalším postupným krokem k dramatictější postavám. Pravda, Petra Šimková není Toscou starého stříhu – zpěvačkou, která především prezentuje své pěvecké umění. Tvoří postavu pěvecky i herecky jaks postupně, neopomíne možnost k dramatickému parlandu nebo naopak k výraznému pěveckému zjemnění a ztišení. Tosca je platným tvůrčím činem její dosavadní kariéry.“
(Olga Janáčková, OperaPLUS)

„Na jevišti se 9. září při děkovačce s pěvci sešli jak Daniel Dvořák, tak Martin Otava. Scénograf už mezi nimi nebyl, letos se připomínalo sto let od jeho narození. Obnovená inscenace potvrdila, že Svobodova jevištní výtvarná koncepce z roku 1947 se jen tak neokouká. Je realistická, a přitom abstraktní; je na pohled tradiční, ale zároveň mimořádně moderní. Ideálně splňuje pro operu oba nutné momenty – ukotvuje iluzivně děj do konkrétního prostředí a současně vytváří vlastní divadelní prostor, podporující fantazii. Koresponduje s hudbou. Pomáhá navození vášně i pocitu vykloubenosti doby, osudovosti a zmaru. Je evidentně nadčasová. Stejně geniální jako Pucciniho dílo.“
(Petr Veber, KlasikaPlus)

Krzysztof Szumanski,
Sbor Státní opery a Kühnov dětský sbor
Foto: P. Borecký

Zprávy z Opery

Slavnostní koncert: Z pokladů české opery

Pro netrpělivě očekávaný začátek sezony 2020/2021 jsme v Národním plánovali sérii představení oper českých autorů. Aby byl vstup do nové sezony vskutku slavnostní, měla jako první zaznít *Libuše* Bedřicha Smetany, tedy opera tradičně uváděná jen při výjimečných příležitostech. Zkoušky probíhaly od poloviny srpna a celý soubor Opery Národního divadla se těšil na obnovení divadelního provozu po vynucené přestávce. *Libuši* jsme nakonec

bohužel v důsledku karantény platné pro **Sbor Národního divadla** v plánovaném termínu hrát nemohli. Sezónu jsme nicméně zahájili slavnostním koncertem **Z pokladů české opery**, na němž zazněly ukázky z oper Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka. Poděkování patří především našim **solistům, Orchestru Národního divadla** a hudebnímu řediteli Opery Národního divadla **Jaroslavu Kyzlinkovi**, který koncert dirigoval.

Zahájili jsme Operní seminář

ND+

V září jsme v salonku Angela Neumanna ve Státní opeře přivítali první skupinu účastníků **Operního semináře**. Po úvodním proslovu uměleckého ředitele Opery ND a SO, **Per Boye Hansena**, následovala přednáška o hudebním divadle a seznámení s programem celého semináře včetně seznamu představení, na která budou studenti psát své reflexe, a plánovaných diskuzí s vybranými tvůrci.

Zájemci o účast na semináři se mohou přihlašovat na mailové adrese:
d.rausch@narodni-divadlo.cz.

Kde? Státní opera, Legerova 75, Praha 110 00
Pro koho? Studenti od 15 let

Špalíček

Novou inscenaci *Špalíčku*, baletu se zpěvy Bohuslava Martinů, jsme museli kvůli koronavirové epidemii zrušit. O podmanivou hudbu jednoho z nejsvětějších světových skladatelů 20. století jsme však nechtěli připravit vás ani sebe.

V neděli 13. září jsme proto uvedli koncertní provedení díla, ve kterém vystoupili sólisté **Marie Fajtová, Pavel Švingr** a **Josef Moravec**. **Orchestr Národního divadla** dirigoval hudební ředitel Opery ND, **Jaroslav Kyzlink**. Z důvodu karantény Sboru Národního divadla, byly sborové části zazpívány částí dámského Sboru ND a členy **Kühnova dětského sboru**.

Koncert vznikl za podpory **Velvyslanectví Spolkové republiky Německo Praha** a **Nadace Bohuslava Martinů**.

Další uvedení: 8. prosince
v Národním divadle

musica
non
grata

Se zármutkem oznamujeme, že 3. září 2020 zemřela v Bratislavě ve věku 98 let emeritní sólistka Opery Národního divadla, paní

Miloslava Fidlerová

(28.4.1922 – 3.9.2020)

Narodila se 28. dubna 1922 v Praze. Hře na klavír se učila zprvu soukromě u Albína Šímy a 1937–38 na pražské konzervatoři, kde v letech 1938–43 studovala zpěv u L. Kadeřábka, později soukromě ještě u E. Matouškové a A. Granforteho. Celá její pěvecká dráha je spjata s Národním divadlem.

Ještě jako posluchačka konzervatoře byla Václavem Talichem přijata od 1. září 1941 jako sustentantka, od 1. srpna 1943 byla sólistkou. V angažmá setrvala do 31. prosince 1978, kdy odešla do důchodu. Zpočátku zpívala zejména role pro subretní soprán (Esmeralda v *Prodané nevěstě*, Lidka ve *Dvou vdovách*, Tebaldo v *Donu Carlosovi*). Díky přesnosti vokálního projevu a jevištnímu půvabu se záhy stala jednou z opor souboru a byly jí přidělovány i závažnější úkoly – např. Vlčenko v *Braniborech v Čechách*, Mařenka v *Prodané nevěstě*, Jitka v *Daliborovi*, Anežka ve *Dvou vdovách*, Barče i Vendulka v *Hubičce*, Blaženka v *Tajemství*, Katuška i Hedvika v *Čertově stěně*, Dvořáková Terinka v *Jakobínu*, Beatrice ve *Fibichově Messinské nevěstě*, Jenůfa v *Její pastorkyni* a trojrole Málka-Etherea-Kunka ve *Výletech páne Broučkových*, Hanička v *Novákové Lucerně*, Xenie v *Musorgského Borisi Godunovi* i Dvořákovu Dimitriji, Marcelina ve *Fideliovi*, Frasquita i Micaela v *Carmen*, Tatána v *Eugenu Oněginovi*, Eva v *Mistrech pěvcích norimberských*, Desdemona v *Otellovi*.

Její pěvecké umění uchovávají nahrávky Čs. rozhlasu a Supraphonu. Věnovala se také pedagogické práci. Roku 2007 jí byla udělena Cena Thálie za celoživotní mistrovství.

Čest její památce!

Miloslava Fidlerová jako Mařenka, *Prodaná nevěsta*, 1953
Foto: J. Svoboda

Opravná informace

U vzpomínky na Evu Horákovou byla v minulém čísle uvedena neúplná informace týkající se Nadačního fondu Fatum.

Správná informace: Na podporu pozůstalého desetiletého syna paní Horákové byl osloven Nadační fond Fatum, který poskytl možnost zasílání příspěvků pod speciálním variabilním symbolem. Fatum je fond pro podporu rodin předčasně zesnulých hudebních umělců, který založil a administrativně spravuje sólista Opery, prof. MgA. Ivan Kusnjer společně se svojí manželkou Martou.

Činohra

Umělecký ředitel Činohry:
DANIEL ŠPINAR

Alois a Vilém Mrštíkové Maryša

Hra, v níž o kafe vůbec nejde,
oslaví 12. října 2020 svou 50. reprízu.

Režie: Jan Mikulášek

Hrají: Vladimír Javorský, Pavla Beretová,
Tatjana Medvecká, Matyáš Rezníček,
David Prachař, Filip Rajmont, Martina Preissová
a Kateřina Císařová j.h.

Dále uvádíme:

25. října, 2. a 29. listopadu,
13. prosince 2020
v Národním divadle

Pavla Beretová a Matyáš Rezníček
Foto: M. Špelda

Připadám si jako vítaný host

Rozhovor s režisérkou Kamilou Polívkovou

Překlad: **Viktorie Knotková**
Režie: **Kamila Polívková**
Dramaturgie: **Nina Jacques**
Scéna: **Antonín Šilar**
Kostýmy: **Ivana Kanhäuserová**
Hudba: **Ivan Acher**
Světelný design: **Daniel Tesař**

Hrají: **Pavla Štorková, Johanna Tesařová, Jan Bidlas, Vladimír Javorský, Jiří Štěpnička, Alois Švehlík, Radka Fidlerová j. h. a Zoja Oubramová j. h.**

České premiéry:
27. a 29. října 2020
na Nové scéně

Dále uvádíme:
3. a 18. listopadu
a 6. prosince 2020

Zkoušení inscenace začalo později, než bylo plánováno. Změnilo to tvé uvažování o hře?

Neřekla bych, že změnilo, spíš se kvůli okolnostem posílila nutnost určitá témata otevírat. Mám na mysli stáří obecně, postavení a vnímání seniorů ve společnosti, různé typy péče, která je jim věnována, například ta institucionalizovaná, paliativní a podobně.

Jak jsi hru objevila?

Na Katju Brunnerovou jsem narazila díky její hře *O příliš krátkých nožičkách*, kterou ve Vídni inscenoval můj známý. Když jsme potom s Danem Špinarem

a Martou Ljubkovou uvažovali o možném titulu pro moji inscenaci v Národním divadle, vzpomněla jsem si na Katjinu hru *Duchové jsou taky jenom lidi*, kterou mi doporučil Dušan Pařízek. Uváděla se v Lipsku, kde jsme tehdy pracovali. Zajímavé je, že v tamní verzi obsadila režisérka do rolí „účastníků stárnutí“ mladé herce.

Takže to pak na tebe zafungovalo jako negativ a rozhodla ses to pojmout naopak?

V tu chvíli jsem nevěděla, že budu na této hře sama pracovat. Při setkáních s Danem a Martou jsem si ale uvědomila, že soubor Národního divadla má jeden skrytý rozměr. Jsou tu herci a herečky fungující v angažmá již desítky let, jsou často v důchodovém věku, zároveň však stále profesně činní. Jde o výrazné osobnosti a zkušené profesionály, na jevišti ale nedostávají takový prostor jako kolegové mladší generace. Lákalo mě s těmito herci něco podniknout, a tak jsem si vzpomněla na *Duchy*, hru o stáří a stárnutí, napsanou ovšem mladou autorkou, která se k tématu staví nejen otevřeně, ale i zodpovědně.

Brunnerová si ve hře hraje s tím, co je vidět a co je slyšet, a tím, co se děje uvnitř, co se dá vnímat přes dotek, jaké způsoby komunikace se seniory existují a jaké probouzejí jinou citlivost.

Já to vnímám jako zkoumání neviditelného a neslyšitelného, neuchopitelného prostoru, nitra člověka uvězněného ve vlastním stárnoucím těle. To je odkázáno na péči okolí, protože už samo fungovat nemůže. A my se pokoušíme zobrazit, rozkrýt, zviditelnit to, co se odehrává uvnitř, v tom nitru. I spolu s herci, protože mnohých se podobná témata osobně dotýkají, jelikož třeba mají zkušenost s vážnými zdravotními problémy. Mám díky nim výjimečnou šanci všechno to, o čem se tak těžko mluví, zkoumat prostřednictvím materiálu, který nám autorka nabízí. Skrze její text se můžeme zabývat neviditelnými vnitřními světy. Záměrně jsme eliminovali realitu domova pro seniory, hospice a podobných zařízení, abychom zdůraznili individuální prožívání živých a životaschopných bytostí.

Foto ze čtené zkoušky

Dramaturgyně inscenace Nina Jacques

Jiří Štěpnička, Radka Fidlerová j. h.
Foto: P. Neubert

Z toho mi vyplývá snaha dát hlas těm, kteří ho nemají nebo ztratili možnost ho projevit. Práce s těmito konkrétními herci předpokládá i to, že jim při tomto zkoušení dáváš prostor reflektovat jejich vlastní život. Zpřítomnilas i své vlastní stárnutí?

K němu se nevztahuji, spíš využívám zkušeností a prožitků se svými blízkými. Je důležité myslet na stáří i ve věku, kdy má člověk dojem, že se ho netýká, kdy ještě nepotřebuje speciální péči. Vnímám to jako problém současné „věčně mladé“ a „pokrokové“ společnosti, soustředěné na výkon a produktivitu – vytěšňujeme stáří na okraj zájmu. Nedávno mě zaskočila formulace útočící na lidi nad padesát, kteří by prý neměli volit, aby „nekazili naši budoucnost“. Jako by člověk nad padesát neměl právo ovlivňovat budoucnost, protože stejně už žádnou nemá ... Je to děsivé. A extrémně kruté.

Co je pro tebe impulsem k tvorbě? Kdy si řekneš, že něco má smysl připravit pro divadlo? Jsou to většinou intuitivní rozhodnutí založená na mém zájmu o herce. Pro mne je herec

živý člověk, který na jevišti reprezentuje nějaké téma. Někdy mě dokonce natolik zajímá konkrétní herec a „jeho téma“, že hledám materiál přímo pro něj. Tentokrát mne zaujalo spojení herectví a stáří. Stáří ovlivňuje výkonnost a práci v každé profesi, jenže hercovým pracovním nástrojem je on sám, jeho tělo, jeho hlas, jeho zkušenost. Jak tedy stáří ovlivňuje existenci herce? Jak se projevuje ztráta výkonnosti těla, paměti, sluchu nebo zraku na jevišti? V souboru Činohry je herců a hereček v důchodovém věku poměrně hodně a mě opravdu zajímá a těší s nimi pracovat. Navíc mě přitahují kontrasty – v tomto případě setkání zasloužilých herců s autorkou, která hru napsala ve třídaceti a která se stárnutím kromě dobrovolnické práce v domově důchodců nemá žádnou přímou zkušenost.

V Národním divadle režiruješ poprvé. Jaká jsi měla očekávání?

Nespoléhám na očekávání. Na jednu stranu provoz velkých divadelních domů a institucí znám, jsem v tomto prostředí zvyklá pracovat v pozici kostýmní výtvarnice, ostatně zažila

jsem to i v Národním divadle, na druhou stranu je to pro mě výzva jako pro režisérku, protože jsem působila hlavně na nezávislé scéně. Je to i nová zkušenost, co se týče práce s ustanoveným souborem. Zároveň většinu lidí z obsazení *Duchů* osobně znám, s některými jsem se setkala i při práci. Většina má rovněž nějaké povědomí o tom, jakým tématům se věnuji a jakým způsobem jako režisérka pracuji. Nejde tedy o setkání cizích lidí, kteří se nejdříve musí seznámit a trávit čas vzájemným ofukáváním.

To zní jako nekomfortnější možná situace.

No právě! Pro mě jde od začátku o nabídku, která se neodmítá. Byla jsem potěšená a překvapená už tím, že vůbec přišla. Měla jsem možnost ovlivnit výběr titulu i obsazení, od samého začátku si připadám jako vítaný host. Je skvělé dostat takový prostor.

Nina Jacques

Zuzana Stivínová

Pavel Batěk, Štěpánka Pencová j. h.

Robert Mikluš
Foto: P. Neubert

Vincent Macaigne

Stát jsem já

Ohlasy ze sociálních sítí a periodik

Překlad: **Zdeněk Bartoš**
Režie: **Jan Mikulášek**
Dramaturgie: **Marta Ljubková**
Scéna: **Marek Čpín**
Kostýmy: **Kateřina Štefková**
Světelný design: **Přemysl Janda**
Video: **Dominik Žižka**

Hrají: **Pavel Batěk, Robert Mikluš, Zuzana Stivínová, Petr Vančura, Anna Fialová, David Matásek, Jiří Panzner** j.h. a **Štěpánka Pencová** j.h.

Uvádíme:
6. a 23. října,
6. a 25. listopadu,
11. prosince 2020
ve Stavovském divadle

„Geniální režijní nápady, skvělé výkony Petra Vančury, Zuzany Stivínové a Roberta Mikluše a nezapomenutelná diskotéka DJ Petra Vančury před představením. Kdy se vám podaří zapářit si ve Stavovském? Ojedinělý zážitek a zajímavá divadelní zkušenost s nekonvenčním a moderním představením.“

DivadelníFan, 7. září 2020

„Konečně! Více takových inscenací, které okysličí mnohdy zaprděnou divadelní scénu.“

Maroda, 8. září 2020

„Od příchodu Zuzany Stivínové (na veřejné generálce při jejím odchodu ze scény po tomhle výstupu zněl Stavovským divadlem zaslužený potlesk, to jsem na Činohře ještě nezažil) to jelo dost solidně. Kromě Stivínové je skvělá hlavně Anna Fialová. Pro mě skvělá atmosféra, skvělá scéna, a tak vůbec. (...) Asi na to budu muset jít znova.“

Slamajak, 7. září 2020

„Mírou naturalistické brutality, excentrickými atakami, hlučností a scénickou opulentností je *Stát jsem já* mezi Mikuláškovými pracemi výjimečný. (...) Práce s herci, kterou Mikulášek ve Stavovském divadle na beztvarem a mnohomluvném textu odvedl, je úctyhodná. Stejně jako tradičně skvělá spolupráce s výtvarníkem Markem Čpínem na vizuální podobě inscenace.“

Marie Reslová, 13. září 2020

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

Idiot

Překlad: **Libor Dvořák**
Dramatizace a režie: **Daniel Špínar**
Dramaturgie: **Ilona Smejkalová**
Scéna: **Henrich Boráros**
Kostýmy: **Linda Boráros**
Hudba: **Jakub Kudláč**
Light design: **Martin Špetlík**

Hrají: **Patrik Děrgel, Igor Orozovič, Tereza Vilišová, Vladislav Beneš, David Prachař, Alena Štréblová, Pavla Beretová, Jindřiška Dudziaková, Petr Vančura, Jana Stryková, Ondřej Pavelka, Lucie Juříčková, Filip Rajmont, Radúz Mácha, Magdaléna Borová**
a v dětské roli **Josef Grec** nebo **Jan Vokrouhlecký**

Premiéry:
19. a 20. listopadu 2020
ve Stavovském divadle

Dále uvádíme:
18. listopadu (předpremiéra)
a 27. listopadu,
2., 9. a 27. prosince 2020

Tereza Vilišová, Patrik Děrgel,
Igor OrozovičFoto ze čtené zkoušky
Foto: M. Špelda

Dění na Nové scéně

ND Talks: Katja Brunnerová

ND+

FOTO: S. STIEGER

Švýcarská dramatická, performerka a muzikantka zavítá do ND na českou premiéru své hry *Duchové jsou taky jenom lidé*. Díky tomu budete mít šanci se s touto mladou a oceňovanou autorkou setkat a diskutovat s ní nejen o její hře, ale i o dalších tématech. Například v čem je

divadelní psaní specifické oproti psaní jinému a kde pro své texty bere inspiraci? Jakým způsobem participuje na překladech svých textů a jak vnímá jejich proměny po zásazích divadelních tvůrců? Či jak vnímá současné evropské divadlo?

Debatu moderuje dramaturgyně **Nina Jacques**, vedena bude v angličtině. Po diskusi následuje dramaturgický úvod k představení.

27. října 2020 od 18.00 ve foyer Nové scény

Blížíme se k derniérám

Jáchym Topol

Kouzelná země

FOTO: M. ŠPELDA

Bratři Ondra a Kamil jsou v čase srpnové okupace „uklizení“ na venkov svým otcem, který má blíže neurčené tajné poslání a nemůže se o kluky starat. Ti se tak stávají jakýmsi majetkem vesnice a zároveň kanálem, jímž protéká zjitřená kolektivní paměť.

Na ploše několika srpnových dnů, kterými nás Topol svým jedinečným obrazivým stylem provádí, jako bychom se ocitli v sousedství všeho podstatného, čím mohla typická česká vesnice projít – válka, odsun, kolektivizace, ale také hony na čarodějnice, pogromy, masopustní orgie. V Topolově knize se zvláštním způsobem protíná historie a bezčasí ve znepokojivém, nervy drásajícím tanci.

Hrají: **Johanna Tesařová, Tereza Vilišová, David Prachař, Robert Mikluš, Pavel Batěk, Jindřiška Dudziaková, Lucie Juříčková, Filip Kaňkovský, Matyáš Rezníček** a další.

7. a 28. října a v derniéře 15. listopadu 2020 vždy od 19.00 ve Stavovském divadle

Loutky bez hranic: Nedopečený koláček

FOTO: ARCHIV LOUTKY BEZ HRANIC

Byli jednou jedna trouba a jeden cukrář a společně pekli pekelně dobré vanilkové koláčky. Jenomže co se jednou nestalo! Jeden z koláčků byl tak netrpělivý a nedočkavý, že utekl do světa dřív, než byl dozlatova upečený. A co že se mu v tom světě přihodilo? Koho

potkal, proč usedavě plakal sám samotinký na pařezu a jak to s ním nakonec dopadlo? To vše se dozvíte v loutkové dopečené vanilkové pohádce pro děti od 3 do 100 let. Délka představení je 45 minut, hraje se bez přestávky.

Koncept a režie: **Dora Bouzková, Barbora Čechová**
Hrají: **Dora Bouzková**

11. října 2020 v 16.00 ve foyer Nové scény

Karel Hugo Hilar, Daniel Špinar

Za krásu

FOTO: P. NEUBERT

Jeden z nejznámějších českých divadelníků. Dramatik, dramaturg, režisér, kritik, esejista, který proměnil zdejší divadlo. Karel Hugo Hilar (1885–1935), vlastním jménem trochu nepoeticky Karel Bakule, přišel do Národního divadla na vrcholu své tvůrčí a životní síly

v roce 1921 a přišel, jak praví historikové, „na území velmi komplikované a nepřátelské“. On sám píše: „*Úsilí o styl na moderním divadle jest úsilí o jeho zevnitřnění. Jest to konečně pochopení, že jediným cílem umění jest krása.*“ Nejde o suchopárny životopisný výklad, nýbrž o pokus o živý dialog s těmi, kdo zakládali českou divadelní tradici. Zkusíme si představit, jaké to mohlo být v kůži K. H. Hilara...

Hrají: **Martina Preissová, Alena Štréblová, Jana Stryková, Kateřina Císařová** j. h. a další.

7. a 19. října a v derniéře 15. listopadu 2020 vždy od 20.00 na Nové scéně

Workshop

Bavme se o divadle

ND+

FOTO: Z. KRÁLOVÁ

Zajímá vás, jak vypadá současné divadlo? Ptáte se, co si pod tím spojením představit? A chtěli byste odpověď nejen na tyto otázky nacházet nikoli o samotě, nýbrž spolu s dalšími diváky? Využijte nabídky festivalu *Pražské křižovatky*, v jehož rámci se uskuteční workshop a diskuse o psaní o divadle, které proběhnou na Nové scéně Národního divadla. Workshop vede **Romana Štorková Maliti**, divadelní teoretička a doktorandka Ústavu východoevropských studií FF UK, a zahrnuje úvodní přednášku o soudobých podobách evropského divadla a základních pojmech spojených s jeho vnímáním, společnou návštěvu představení a následné psaní kritických reflexí.

Harmonogram workshopu:

Čtvrtek 10. prosince 2020

- 18.30 až 19.30 úvodní seminář a diskuse s dramaturgyní *Pražských křižovatek* v Café Nona
- 20.00 návštěva francouzského představení *Crowd* (Festival d'Automne Paris, režie Gisèle Vienne)

Pátek 11. prosince 2020

- 17.00 až 18.00 diskusní seminář v Café Nona

Zájemci nechť zašlou krátkou informaci o sobě a své motivaci účastnit se workshopu na e-mail z.kralova@narodni-divadlo.cz do **30. listopadu 2020**.

Kurz je určen pro **10 účastníků**.

Kurzovné činí **350 Kč** (v ceně je též vstupenka na představení).

Blahopřejeme

Martina Preissová

FOTO: J. HRONÁČKO

Třicátého října oslaví půlkulaté narozeniny herečka Činohry Martina Preissová.

Martina má narozeniny!!!
Tak tedy: Můj milý Karle!!!

Schováváš se sice v paruce, klobouku a obleku muže, ale přes veškerou snahu popřít tím skutečnost není možné tě utajit. A tak nezbyvá než oslovit tvou skutečnou podstatu. Karle, ty jsi ŽENA!!! A ne jen tak ledajaká!!! Ty jsi žena s velkým Ž!!! Což může znít jako otřepané klišé, nicméně kdo okusil tvou blízkost, ví své...

Jak ty to, proboha, děláš, že působíš tak státotvorně a zároveň zranitelně, hvězdně a přitom domácky, autoritativně a přitom jemně? Ta tvá zemitost, schopnost brát realitu takovou, jaká je a nepo...t se z toho, kterou podtrhuje neskutečná něha a mateřskost. Kdo ty, Karle, vůbec jsi? Z kterého vesmíru tě sem prskli? Že by Morava? To asi to slunce, půda pod nohama, vzduch a víno... možná. Je ale jisté, že v tvé přítomnosti se hroty zaoblují, uzly rozmotávají a naše problémy se zdají menší. Prostě tě člověk vždycky rád vidí.

A ještě něco! Pár vzkazů od některých kolegů: **Igor Orozovič:** Je to prostě BOŽÍBABA. Tečka! **Káča Winterová:** Já bych jí přála, aby se ta písma, co hází na papír, otiskla na televizní nebo filmový pás. A chtěla bych v tom pak hrát!!! **Jan Bidlas:** To nejdůležitější jsem jí řekl už před pětadvaceti lety!

Líbám
Alena Štréblová – tedy Karel

U SODOVKY

Doba záskoková
Martina Preissová

Každý den v této době je pro mne malým svátkem, když odvezu syny do školy a nevrátí mi je do hodiny s tím, že jeví příznaky respiračního onemocnění. Příznaky přitom jeví denně, jelikož všechny děti od podzimu do jara jeví příznaky. Každý den je pro mne podruhé malým svátkem, když večer smím hrát. Když má mé dítě příznaky, nemůže se učit ve škole a zameškanou látku dohánět doma. Když má příznaky herec, také nemůže plnit své povinnosti a je doma. Na rozdíl od školáků však za herce musí někdo na jeviště. Říká se tomu záskok.

Dozvíte se o něm ráno, nejčastěji telefonem, v němž slyšíte šéfa Činohry před explozí mozku. Oznámí vám, že večer hrajete za někoho jiného, a hotovo. V mém případě šlo o lokasté – což není malá role. Má několik dialogů a stejných monologů, z toho jeden ve tmě.

Sotva jsem svým souhlasem zažehnala výbuch jedné hlavy, začala jízda na horské dráze. Telefon nepřestal drnčet a bylo mi postupně oznámeno, proč nebude zkouška, jak se vypořádáme s tím, že moje kolegyně je o čtyři velikosti menší, tudíž se do kostýmu nevejdou, jak musím chodit na koturnách a jak se musím naučit monolog, který lokasté volá do tmy, jelikož z pochopitelných důvodů ho nemohu číst. Přilepila jsem se tedy k textu *Krále Oidipa* a nechala mravenišť zákulisí, aby mi připravilo vše, co je k adrenalinovému zážitku potřeba.

A stal se zázrak. Když jsem přišla do divadla, v šatně visely šaty, jež v dílnách upravili tak, že nebyl poznat jejich původní střih na teenagera. Čekali na mne rozechvělí kolegové, neustále připravení mi pomoci. Ptali se, co potřebuji, a všichni měli v očích opar díky za to, že večer můžeme hrát.

lokasté jsem odehrála, už ani nevím jak. Odehrála jsem představení bez příznaků trémy, vytrasovala všechny herecké partnery, představení trochu zmutovalo, ale ten večer byla, aspoň v našem divadle, nulová smrtnost. Jenom doufám, že za půl roku už o tomto mém výkonu nikdo nebude mluvit. A ani o příznacích.

Divadelní kurz ND Young

ND+

Kulatý Sen čarovné noci

Se zahájením sezony Národního divadla zahajujeme i odložený divadelní kurz pro mladé milovníky divadla *ND Young*. Dvacet účastníků tento podzim navštíví pět inscenací – činoherní tituly *Maryša*, *Stát jsem já*, *Proslav k národu*, balet *Phoenix* a operu *Popelka*.

Všechna představení jsou doplněna dramaturgickými úvody, setkáním s tvůrci a diskusním fórem *ND Dialog*. Kromě toho se účastníci na workshopech dozvědí zajímavosti ze světa divadelních profesí. Čeká je například workshop herectví s Jindřiškou Dudziakovou či workshop scénografie s Draganem Stojčevskim.

Máte-li zájem o rezervaci místa na jarní kurz *ND Young*, pište na e-mail z.kralova@narodni-divadlo.cz.

Klasický titul, který se na jeviště vrací s každou generací aneb fantastická přehlídka motivů, záhad a tajemství, s níž se alespoň jednou za život musí potkat každý skutečný divadelní divák, se 22. října 2020 dočká sedmdesáté reprízy. Nepromeškejte šanci být při tom, protože ta zápleтка stojí za to: Hermie si má vzít Demetria, jenže miluje Lysandra. Naplánují společný útěk, ale řeknou o něm Heleně, která miluje Demetria, jehož přesvědčí, aby je pronásledovali. Do všeho se zaplete Oberon, jemuž Puk obstará kouzelný květ vyvolávající v lidech lásku. Už tak chaotický příběh se odehrává v noci, kdy každé usnutí může přinést nový sen...

Hrají: **Ondřej Pavelka, Patrik Děrgel, Pavla Beretová, Alena Štrébllová, Lucie Polišínská, Pavel Batěk** a další.

Dále uvádíme: 10. listopadu, 7. prosince a 31. prosince 2020 v Národním divadle

▼ INZERCE

Laterna magika

Vedoucí uměleckého souboru:
PAVEL KNOLLE

Choreografie: **Jan Kodet**
Režie: **SKUTR**
(Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)
Hudba: **Ivan Acher**
Scénografie: **Jakub Kopecký**
Kostýmy: **Simona Rybáková**
Projekce: **Jakub Kopecký, Erik Bartoš**

Útržky příběhů, vnitřní světy lidí, které jsme minuli na ulici nebo ve snu. Strach, hledání a nalézání. Plynutí času. Radost z dobře udělané palačinky. Pomeranč a jeho tajemství pod kůrou. Odhozený kelímek. Osamělost za stolem. Dotek. Absence dotyku. Francouzština – jazyk kuchařů. Fontána čokolády. Zmražené a rozmražené city uprostřed chladicího boxu na potravinu, nebo spíš na život... To vše v inscenaci tanečníci vyjadřují zejména pohybem, ale občas i slovem a zpěvem. Z mnoha takových střípků si může divák poskládat vlastní příběh a vlastní svět, který vyvoláte anebo zakončíte souslovím Bon Appétit!

Uvádíme:

**22. a 23. října,
26. a 27. listopadu 2020**

Nová scéna

Bon Appétit!

Adéla Abdul Khaleg a tanečníci Laterny magiky a Baletu
Foto: S. Gherciu

Bon Appétit! pro potěšení seniorů

Laterna magika se rozhodla věnovat jedno z prvních představení nové sezony klientům a zaměstnancům organizací, které pečují o seniory. Původně vybrané představení *Zahrada* bylo 28. srpna z technických důvodů nahrazeno novinkou *Bon Appétit!*, což ale nijak neubralo akci na úspěchu a diváci odměnili tanečníky nové experimentální inscenace nadšeným potleskem.

Možnost navštívit Novou scénu Národního divadla využily například Centrum Elpida, nadace Krása pomoci, Seniozem s radostí nebo centra sociálních služeb. Plně obsazené divadlo bylo důkazem, že lidé společenské události, setkávání, navštěvování divadelních představení zkrátka potřebují a patří k jejich životu napříč generacemi.

Národní divadlo s radostí využívá možnost takové zážitky dopřát každému, zvláště v dnešní pohnuté době.

FOTO: H. SNEJKALOVÁ

Bon Appétit!

Společný projekt Laterny magiky a Baletu ND přinesl svůj plod, a to doslova. Inscenaci *Bon Appétit!* totiž kromě jiného vévodí jako červená, tedy spíš oranžová linka zářivý pomeranč. A také moderní choreografie, soudobá hudba a skvělé taneční výkony členů obou souborů. První takto úzká spolupráce byla výzvou nejen po umělecké, ale i organizační stránce, všichni v ní ale uspěli. Oficiální premiéry proběhly 10. a 11. září, sice za přísných hygienických podmínek, takže

jsme nemohli úspěšně završení práce oslavit tak bezprostředně, jako jsme vždy zvyklí, ale důležité je – dokázali jsme to! I díky věrným divákům, kteří své umělce podporují a ukazují, že bez divadla a bez tance se dlouho neobejdou.

Reprízy:
22. a 23. října, 26. a 27. listopadu 2020
Nová scéna

STYLOVĚ S LATERNOU

Nestačili jste si vypít svou ranní kávu nebo čaj? Můžete si ji odnést do práce a ještě každému cestou stylově popřát dobrou chuť – k inscenaci o jídle totiž neodmyslitelně patří i tematické doplňky. A protože trička a placky jsou nuda, máme tady hrnečky na kávu i příbor na svačinu! Elegantní design s motivem titulu inscenace je vhodný pro každou příležitost, takže už nikdy nebudete potřebovat plastový jednorázový kelímek ani příbor! Hrnečky na nápoje jsou v objemu 120 a 350 ml, vyrobené ze směsi recyklovaného plastu a bambusových vláken, příbor je vyrobený z bambusu vypěstovaného v rámci udržitelného zemědělství. Nedoporučujeme mýt v myčce, aby vám vydržely co nejdéle!

Ceny:
120 ml – 149 Kč
350 ml – 119 Kč
příbor – 140 Kč

INZERCE

**KAŽDÝ Z NÁS
JE JEDEN Z VÁS**

OTAKAR, poradce, Praha

**Našich 6000 poradců žije mezi vámi.
Proto vám rozumí a dokážou vždy nejlépe poradit.**

www.jednizvas.cz

Musica non grata

Letošní zahajovací koncert zahájil 30. srpna ve Státní opeře kromě operní sezony 2020/2021 také projekt Musica non grata (více na str. 24).

- ¹ Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek
- ² Starosta Hamburku Peter Tschentscher
- ³ Tajemník Federace židovských obcí ČR Tomáš Kraus
- ⁴ Klavíristka Alice Rajnohová a pěvec Svatopluk Sem

Premiéra Bon Appétit!

Inscenace Bon Appétit! na Nové scéně vznikla za spolupráce Laterny magiky a Baletu ND. Premiéra byla z konce minulé sezony z důvodu epidemie posunuta na 10. září 2020.

- ⁵ Děkovačka inscenačního týmu a účinkujících

Národní Open Air

Na Střeleckém ostrově pod širým nebem proběhlo tradiční zahájení sezony pro veřejnost.

- ⁶ Ředitel Národního divadla Jan Burian
- ⁷ Děti potěšily i balonky s logem Národního divadla
- ⁸ Umělecký ředitel Činohry Daniel Špinar nese pochodeň sezony za doprovodu herců Patrika Děrgela a Jindřišky Dudziakové
- ⁹ Slavnostní zapálení
- ¹⁰ Jedna z dílen – tu operní vedla lektorka Denisa Rausch a pěvkyně Ester Pavlů
- ¹¹ Bratři v tričku měli u dětí s Prasečím cirkusem velký úspěch
- ¹² Focení v kostýmech před maketou Hynaisovy opony
- ¹³ Site-specific: Leonce a Lena (Kateřina Kornová, Mathias Deneux Giovanni Rotolo a Miho Ogimoto)
- ¹⁴ ND Café Opera s pěvkyní Kateřinou Kněžíkovou
- ¹⁵ ND Café Činohra s herečkou Ivou Janžurovou a dramaturgyní Ilonou Smejkalovou
- ¹⁶ Kromě jiných zazpíval na Střeleckém ostrově také Jiří Brůcler
- ¹⁷ Laterna magika s ukázkami z inscenace Zahrada

I NA HLÍDÁNÍ ÚRODY MÁME NEJVĚTŠÍ PROFESIONÁLY. ODHALTE PROČ.

Na našich vinicích mají hrozny jedinečné podmínky k zrání. Získat z nich to nejlepší i přesto stojí mnoho péče. Od samotného pěstování až po ostrážité sokoly, hlídající úrodu před nenechavými špačky. Pak můžeme sklídit ty nejlépe vyzrálé hrozny. Ochutnejte, co naše péče a znalosti dokážou stvořit. Ochutnejte vína z malebného slováckého viničního statku Chateau Bzenec.

RADOST Z VÍNA. PLNÝMI DOUŠKY.
chateaubzenec.cz

Marcela Martiníková * 80 let

Helena Jandová * 60 let

Přemysl Charvát * 90 let † 5 let

Karel Kalaš * 90 let

† Oldřich Táborský

Gratulujeme

MARCELA MARTINÍKOVÁ
Marcela Martiníková (31. 10. 1940), tanečnice, po působení v Ostravě a poté v Baletu Praha, byla v l. 1972–1988 sólistkou Baletu ND. V r. 2016 získala Cenu Thálie za celoživotní taneční mistrovství. Z rolí v ND: Žena (*Svěcení jara*), Carmen (*Vášeň*), Vévodkyně (*Doktor Faust*), Zlá víla (*Z pohádky do pohádky*). Na snímku jako Víla tmy a ostnů, *Šípková Růženka*, 1973.

Vzpomínáme

HELENA JANDOVÁ
Helena Jandová (4. 10. 1960–26. 8. 2012), tanečnice, v ND angažovaná od r. 1981, poté jako sólistka (1985–2001). Z rolí: Čarodějnice (*Macbeth*), Princezna Florina (*Spící krasavice*), Zlá sestra (*Popelka*), Désirée (*Čajkovskij*). Na snímku s Jánem Nemcem v Balet gala classique, 1992.

PŘEMYSL CHARVÁT
Přemysl Charvát (4. 10. 1930–20. 11. 2005), dirigent, absolvent AMU. Již během studií nastoupil r. 1952 do Národního divadla jako korepetitor a dirigent. Působil zde až do své smrti. Na svém kontě má více než dva tisíce představení a hudebně nastudoval téměř sto padesát hudebně-dramatických děl všech slohových období.

KAREL KALAŠ
Karel Kalaš (9. 10. 1910–3. 5. 2001), pěvec, r. 1934 K. Nedbalem angažován do SND, r. pak 1939 Opery ND, do Tálíchova souboru. V ND působil do roku 1972. Obdržel Cenu Thálie 1995 za celoživotní mistrovství. Z rolí: Beneš (*Dalibor*), Gremin (*Evžen Oněgin*), Filip II. (*Don Carlos*), Vodník (*Rusalka*), Leporelo (*Don Juan*), Kecal (*Prodaná nevěsta*), Sarastro (*Kouzelná flétna*). Na snímku jako Hrabě Vilém z Harasova, *Jakobín*, 1951.

Smutné oznámení

Dne 31. srpna zemřel věku 67 let po krátké a těžké nemoci tanečník, sólista a dlouholetý inspicent Laterny magiky **OLDŘICH TÁBORSKÝ** (21. 6. 1953–31. 8. 2020). Oldřich Táborský absolvoval v oboru klasický tanec na pražské konzervatoři. Angažmá po studiích získal v taneční složce AUS Víta Nejedlého, kde měl příležitost rozvíjet univerzální talent od klasického tance přes tanec lidový až k moderním pohybovému výrazu. V roce 1982 nastoupil do souboru Laterny magiky, jemuž zůstal věrný doslova až do konce života. Tančil titulní roli v inscenaci *Odysseus* na Nové scéně Národního divadla (1987, hudba M. Kocáb, režie E. Schorm), sólové role v představeních *Pragensia/Vox Clamantis*, *Orbis Pictus* nebo *Žvanivý slimejš*, odtančil stovky repríz v hlavní roli Svůdce v legendární inscenaci *Kouzelný cirkus*. Čest jeho památce!

TEĎ MUSÍ HRÁT,
ALE POTOM SI
JE DOČTE

DNES

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič

LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU

Opera o čtyřech dějstvích
a devíti obrazech z roku 1932

Hudební nastudování **Jakub Klecker**

Režie **Jiří Nekvasil**

Scéna **Daniel Dvořák**

Kostýmy **Marta Roszkopfová**

**Derniéra 6. října 2020 v 19 hodin
ve Státní opeře**

Vstupenky v prodeji na www.narodni-divadlo.cz

OSTRAVA!!!

Iordanka Derilova (Katěrina Lvovna Izmajlova)

Foto Martin Popelář

SPOŘTE VÝHODNĚ NA BUDOUCNOST

Spořicí účet XL s akční sazbou 3 % p. a. na půl roku
nyní pro fyzické osoby i drobné podnikatele

Generální partner
Národního divadla

Více na www.rb.cz

JE ŽIVOT

VYVÁŽENOST MINERÁLŮ PRO VÁŠ ŽIVOT

Národní divadlo jde vstříc seniorům i mladým milovníkům divadla

Národní divadlo nabízí **seniorům ve věku 65+** možnost zakoupit vstupenky s 50% slevou na všechna představení ND*. Kromě této slevy mohou senioři využít rovněž naši speciální nabídku na vybraná představení **v říjnu 2020**:

ČINOHRA

Netrpělivost srdce

11.10.2020 od 19.00, Stavovské divadlo (přízemí + zvýšené přízemí lóže à 200 Kč)

Kouzelná země

28.10.2020 od 19.00, Stavovské divadlo (přízemí + zvýšené přízemí lóže à 200 Kč)

OPERA

Tosca

24.10.2020 od 18.00, Státní opera (II. balkon + II. pořadí lóže à 350 Kč)

Libuše

28.10.2020 od 18.00, Národní divadlo (II. balkon + II. balkon lóže à 300 Kč)

BALET

Labutí jezero

8.10.2020 od 19.00, Státní opera (II. balkon à 300 Kč)

Leonce & Lena

17.10.2020 od 14.00, Stavovské divadlo (celé hlediště à 250 Kč)

Kylián - Mosty času II

24.10.2020 od 19.00, Národní divadlo (celé hlediště à 300 Kč)

LATERNA MAGIKA

Kouzelný cirkus

10.10.2020 od 20.00, Nová scéna (celé hlediště à 200 Kč)

Zahrada

17.10.2020 od 20.00, Nová scéna (celé hlediště à 150 Kč)

Tyto vstupenky si můžete zakoupit pouze v pokladnách ND. Po předložení dokladu lze slevu uplatnit až na 2 vstupenky (senior + doprovod) na každé představení v nabídce.

Informace o vstupenkách: denně 10–18 hodin 224 901 448, info@narodni-divadlo.cz

Nabízíme **studentům a mladým divákům do 26 let** vstupenky s 50% slevou na vyhrazená místa na všech představení ND*. Děti do 12 let mohou využít 30% slevu na všechna dopolední a odpolední představení v celém sále. Kromě těchto stálých slev mohou studenti a mladí diváci do 26 let využít rovněž naši speciální nabídku na vybraná představení **v říjnu 2020**:

ČINOHRA

Misantrop

4.10.2020 od 19.00, Stavovské divadlo (přízemí + zvýšené přízemí lóže à 200 Kč)

Za krásu

19.10.2020 od 20.00, Nová scéna (celé hlediště à 100 Kč – anglické titulky)

Kosmos

26.10.2020 od 20.00, Nová scéna (celé hlediště à 100 Kč)

OPERA

Aida

23.10.2020 od 19.00, Státní opera (II. balkon + II. pořadí lóže à 350 Kč)

Maškarní ples

27.10.2020 od 19.00, Národní divadlo (II. balkon + II. balkon lóže à 300 Kč)

BALET

Leonce & Lena

15.10. a 20.10.2020 od 19.00, Stavovské divadlo (celé hlediště à 250 Kč)

Kylián - Mosty času II

29.10.2020 od 19.00, Národní divadlo (celé hlediště à 300 Kč)

LATERNA MAGIKA

Zahrada

16.10.2020 od 20.00, Nová scéna (celé hlediště à 150 Kč)

Human locomotion

28.10.2020 od 20.00, Nová scéna (celé hlediště à 200 Kč)

Vstupenky si můžete zakoupit v pokladnách ND. Po předložení dokladu lze slevu uplatnit na 1 vstupenku na každé představení v nabídce.

Informace o vstupenkách: denně 10–18 hodin 224 901 448, info@narodni-divadlo.cz

* Národní divadlo a Stavovské divadlo – I. a II. galerie | Nová scéna – místa na pravém a levém kraji hlediště, respektive do celého hlediště pro představení hraná při redukováném hledišti (činohra) | Státní opera – II. balkon řada 4-7 a II. balkon boky. Slevu 50% je možné využít po celou dobu předprodeje. Speciální měsíční nabídky jsou vyhlašovány vždy k 25. dni předcházejícího měsíce. Sleva se nevztahuje na pronájmy a představení hostujících souborů.

ZMĚNY V PŘEDPLATNÉM

V říjnu nabídneme majitelům předplatného na sezonu 2019/2020 další náhradní termíny za zrušená představení na jaře.

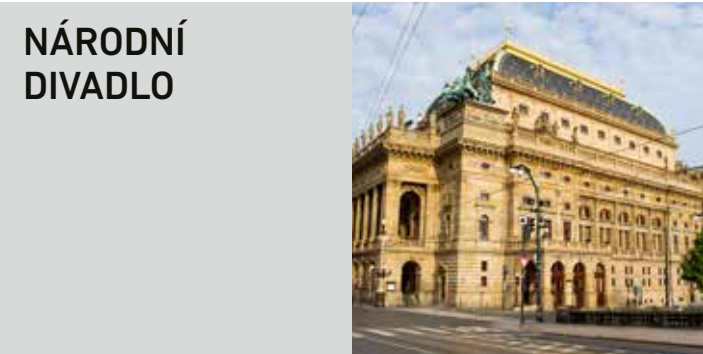
Rozpis představení najdete na webových stránkách: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/predplatne/zmeny-v-predplatnem>

Bližší informace Vám poskytneme na adrese predplatne@narodni-divadlo.cz nebo T 224 901 487.

Černá a bílá

Černá a bílá. Odetta i Odilie. Patří k *Labutímu jezeru*. Dva principy, které nosíme v sobě stejně jako myšlenky a sny. Svěřit je papíru – je jen krok k jejich realizaci. Ve spolupráci s Papelote vznikly dva designové záznamníky – černý a bílý, oba věnované labutímu tématu a vycizelované k dokonalosti. Zakoupit můžete na pokladnách nebo na našem e-shopu.

1. Čt/Thu	nehraje se / no performance		
2. Pá/Fri	nehraje se / no performance		
3. So/Sat	Kylíán – Mosty času / Kylián – Bridges of Time	20.00	
4. Ne/Sun	Manon Lescaut	ROD6 14.00	
		19.00	
5. Po/Mon	nehraje se / no performance		
6. Út/Tue	nehraje se / no performance		
7. St/Wed	nehraje se / no performance		
8. Čt/Thu	Carmen (1. premiéra / 1st premiere)	OP 19.00	
9. Pá/Fri	Pýcha a předsudek / Pride and Prejudice ENG	19.00	
10. So/Sat	Carmen (2. premiéra / 2nd premiere)	19.00	
11. Ne/Sun	Kylíán – Mosty času / Kylián – Bridges of Time	ROD6 14.00	
		I 19.00	
12. Po/Mon	Maryša / Marysha ENG	19.00	
13. Út/Tue	Kylíán – Mosty času / Kylián – Bridges of Time	19.00	
14. St/Wed	Carmen	19.00	
15. Čt/Thu	Kytice / A Bouquet ENG	II 19.00	
16. Pá/Fri	Carmen	19.00	
17. So/Sat	Pýcha a předsudek / Pride and Prejudice	19.00	
18. Ne/Sun	Jakobín / The Jacobin	ROD7 17.00	
19. Po/Mon	nehraje se / no performance		
20. Út/Tue	nehraje se / no performance		
21. St/Wed	Prodaná nevěsta / The Bartered Bride	O1 19.00	
22. Čt/Thu	Sen čarovné noci / A Midsummer Night's Dream ENG	19.00	
23. Pá/Fri	Maškarní ples (Un ballo in maschera)	NDS 19.00	
24. So/Sat	Kylíán – Mosty času / Kylián – Bridges of Time	14.00	
		19.00	
25. Ne/Sun	Maryša / Marysha	19.00	
26. Po/Mon	Král Oidipús / Oedipus Rex ENG	DV1 19.00	
27. Út/Tue	Maškarní ples (Un ballo in maschera)	19.00	
28. St/Wed	Libuše	18.00	
29. Čt/Thu	Kylíán – Mosty času / Kylián – Bridges of Time	B2 19.00	
30. Pá/Fri	Rusalka	19.00	
31. So/Sat	Kytice / A Bouquet	ROD5, SEN3 14.00	
		19.00	

1. Čt/Thu	Nabucco	DV2 19.00
2. Pá/Fri	La traviata	IV, ROV 19.00
3. So/Sat	Macbeth	ROD3 17.00
4. Ne/Sun	Aida	XVI 17.00
5. Po/Mon	nehraje se / no performance	
6. Út/Tue	Lady Macbeth Mcenského újezdu / Lady Macberh of the Mtsensk district (Národní divadlo moravskoslezské / The National Moravian-Silesian Theatre)	19.00
7. St/Wed	Labutí jezero / Swan Lake	19.00
8. Čt/Thu	Labutí jezero / Swan Lake	19.00
9. Pá/Fri	Nabucco	EX3 19.00
10. So/Sat	Aida	18.00
11. Ne/Sun	Tosca	18.00
12. Po/Mon	nehraje se / no performance	
13. Út/Tue	nehraje se / no performance	
14. St/Wed	Musica non grata: Hudba terezínských skladatelů / Musica non grata: Music by Terezín Composers	19.30
15. Čt/Thu	Bohéma (La bohème) / La bohème	EX4 19.00
16. Pá/Fri	La traviata	19.00
17. So/Sat	Tosca	18.00
18. Ne/Sun	Nabucco	18.00
19. Po/Mon	nehraje se / no performance	
20. Út/Tue	nehraje se / no performance	
21. St/Wed	Bohéma (La bohème) / La bohème	RB1 19.00
22. Čt/Thu	La traviata	XV 19.00
23. Pá/Fri	Aida	19.00
24. So/Sat	Tosca	18.00
25. Ne/Sun	Bohéma (La bohème) / La bohème	18.00
26. Po/Mon	nehraje se / no performance	
27. Út/Tue	nehraje se / no performance	
28. St/Wed	nehraje se / no performance	
29. Čt/Thu	nehraje se / no performance	
30. Pá/Fri	Tosca	19.00
31. So/Sat	Bohéma (La bohème) / La bohème	18.00

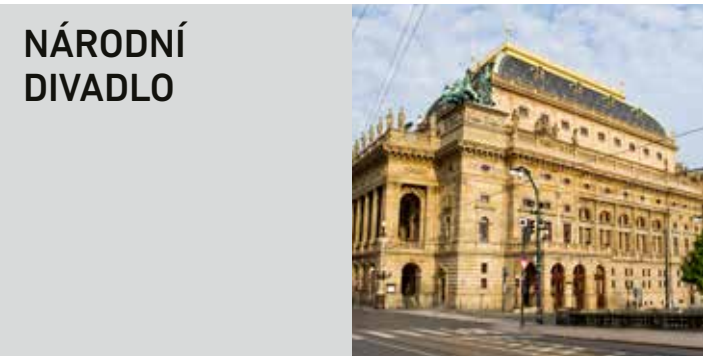

1. Čt/Thu	Netrpělivost srdce / Beware of Pity	19.00
2. Pá/Fri	Noční sezóna / The Night Season	19.00
3. So/Sat	Oběd u Wittgensteina / Lunch at Wittgenstein	SEN3 14.00
4. Ne/Sun	Miniatury Baletní přípravky ND / Petr Pan (Bohemia Balet) / Miniaturas (NT Ballet Preparatory School) / Peter Pan (Bohemia Balet)	11.00
	Misanthrop / The Misanthrope	19.00
5. Po/Mon	Perníková chaloupka / Hansel and Grete (Dětská opera Praha / Children's Opera Prague) (2. premiéra / 2nd premiere)	17.00
6. Út/Tue	Stát jsem já / I am a Country (2. premiéra / 2nd premiere) ND+ ČS2	19.00
7. St/Wed	Kouzelná země / Nightwork	DV1 19.00
8. Čt/Thu	Audience u královny / The Audience	19.00
9. Pá/Fri	Figarova svatba (Le nozze di Figaro)	19.00
10. So/Sat	Modrý pták / The Blue Bird	RB3 18.00
	Opera nás baví: Georges Bizet / Opera is Fun!	XI 11.00
11. Ne/Sun	Netrpělivost srdce / Beware of Pity	19.00
12. Po/Mon	nehraje se / no performance	
13. Út/Tue	Figarova svatba (Le nozze di Figaro)	EX2 19.00
14. St/Wed	Audience u královny / The Audience	19.00
15. Čt/Thu	Leonce & Lena	19.00
16. Pá/Fri	Misanthrop / The Misanthrope ENG	ČS2 19.00
17. So/Sat	Leonce & Lena	ROD5 14.00
		VŘ 19.00
18. Ne/Sun	Faust	19.00
19. Po/Mon	Audience u královny / The Audience	19.00
20. Út/Tue	Leonce & Lena	XIII 19.00
21. St/Wed	nehraje se / no performance	
22. Čt/Thu	Kouzelná flétna (Die Zauberflöte)	EX4 19.00
23. Pá/Fri	Stát jsem já / I am a Country	Č2, Č4 19.00
24. So/Sat	Brundibár / Brundibár (Dětská opera Praha / Children's Opera Prague)	11.00
	Figarova svatba (Le nozze di Figaro)	SEN2 17.00
25. Ne/Sun	Kouzelná flétna (Die Zauberflöte)	XII 17.00
26. Po/Mon	Oběd u Wittgensteina / Lunch at Wittgenstein ENG	19.00
27. Út/Tue	Miniatury Baletní přípravky ND / Petr Pan (Bohemia Balet) / Miniaturas (NT Ballet Preparatory School) / Peter Pan (Bohemia Balet)	19.00
28. St/Wed	Kouzelná země / Nightwork	19.00
29. Čt/Thu	Don Giovanni	O2 19.00
30. Pá/Fri	Minioper / Minioperas (Dětská opera Praha / Children's Opera Prague)	17.00
31. So/Sat	Kouzelná flétna (Die Zauberflöte)	18.00

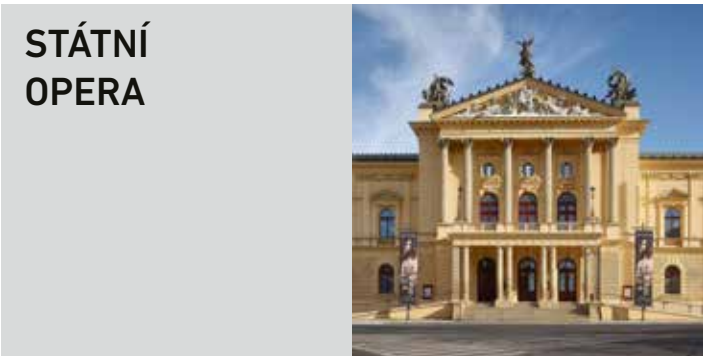

1. Čt/Thu	nehraje se / no performance	
2. Pá/Fri	nehraje se / no performance	
3. So/Sat	nehraje se / no performance	
4. Ne/Sun	nehraje se / no performance	
5. Po/Mon	nehraje se / no performance	
6. Út/Tue	Koncové světlo / The End Light	Č1 20.00
7. St/Wed	Za krásu / For Beauty	XX 20.00
8. Čt/Thu	Human Locomotion	20.00
9. Pá/Fri	Kouzelný cirkus / Wonderful Circus	20.00
10. So/Sat	Kouzelný cirkus / Wonderful Circus	20.00
11. Ne/Sun	Nedopočený koláček / Unfinished Cake (Loutky bez hranic / Puppets Without Borders)	16.00
	Plukovník Švec / Colonel Švec ND+	Č2 20.00
12. Po/Mon	Jsme v pohodě / New Century	20.00
13. Út/Tue	nehraje se / no performance	
14. St/Wed	nehraje se / no performance	
15. Čt/Thu	nehraje se / no performance	
16. Pá/Fri	Zahrada / The Garden	20.00
17. So/Sat	Zahrada / The Garden	20.00
18. Ne/Sun	Zahrada / The Garden	ROD1 17.00
19. Po/Mon	Za krásu / For Beauty ND+ ENG	20.00
20. Út/Tue	nehraje se / no performance	
21. St/Wed	nehraje se / no performance	
22. Čt/Thu	Bon Appétit!	B1 20.00
23. Pá/Fri	Bon Appétit!	XIV 20.00
24. So/Sat	Cube	20.00
25. Ne/Sun	Ceny Ministerstva kultury ČR / Prizes of the Ministry of Culture (R)	20.00
26. Po/Mon	Kosmos / Cosmos	20.00
27. Út/Tue	Duchové jsou taky jenom lidi / Ghosts are Only Humans Too (1. premiéra / 1st premiere) ND+	ČP 20.00
28. St/Wed	Human Locomotion	20.00
29. Čt/Thu	Duchové jsou taky jenom lidi / Ghosts are Only Humans Too (2. premiéra / 2nd premiere)	20.00
30. Pá/Fri	Křehkosti, tvé jméno je žena / Frailty, Thy Name is Woman	20.00
31. So/Sat	Cocktail 012 – The Best of	20.00

(R) – zadáno/reserved
Skupiny předplatného sezony 2020/21 jsou vyznačeny tučně.
Skupiny náhradního předplatného sezony 2019/20 jsou vyznačeny kurzívou.

1. Ne/Sun	Jakobín / The Jacobin	ROD4	14.00
2. Po/Mon	Maryša / Marysha ENG		19.00
3. Út/Tue	Carmen	01	19.00
4. St/Wed	Manon Lescaut		19.00
5. Čt/Thu	nehraje se / no performance		
6. Pá/Fri	Prodaná nevěsta / The Bartered Bride	NDS	19.00
7. So/Sat	Král Oidipús / Oedipus Rex	III	19.00
8. Ne/Sun	Kytice / A Bouquet	ROD7	14.00
9. Po/Mon	Carmen		19.00
10. Út/Tue	Sen čarovné noci / A Midsummer Night's Dream ENG		19.00
11. St/Wed	nehraje se / no performance		
12. Čt/Thu	Phoenix (1. premiéra / 1st premiere)	BP	19.00
13. Pá/Fri	Phoenix (2. premiéra / 2nd premiere)		19.00
14. So/Sat	Ceny Thálie / Thalia Awards (R)		20.00
15. Ne/Sun	Phoenix	SEN1	14.00
		B1	19.00
16. Po/Mon	pronájem / reserved		
17. Út/Tue	Ceny Paměti národa / Memory of the Nation (R)		20.00
18. St/Wed	Příhody lišky Bystroušky / The Cunning Little Vixen		19.00
19. Čt/Thu	Phoenix		19.00
20. Pá/Fri	Carmen		19.00
21. So/Sat	Dalibor / Dalibor	03, 02	18.00
22. Ne/Sun	Příhody lišky Bystroušky / The Cunning Little Vixen	ROD6	17.00
23. Po/Mon	nehraje se / no performance		
24. Út/Tue	Pýcha a předsudek / Pride and Prejudice ENG		19.00
25. St/Wed	Kylián – Mosty času / Kylián – Bridges of Time		19.00
26. Čt/Thu	Kytice / A Bouquet		19.00
27. Pá/Fri	Prodaná nevěsta / The Bartered Bride		19.00
28. So/Sat	Kylián – Mosty času / Kylián – Bridges of Time	SEN3	14.00
			19.00
29. Ne/Sun	Adventní koncert / Advent Concert		11.00
	Maryša / Marysha		19.00
30. Po/Mon	nehraje se / no performance		

1. Ne/Sun	La traviata		18.00
2. Po/Mon	nehraje se / no performance		
3. Út/Tue	nehraje se / no performance		
4. St/Wed	nehraje se / no performance		
5. Čt/Thu	nehraje se / no performance		
6. Pá/Fri	Bohéma (La bohème) / La bohème		19.00
7. So/Sat	Tosca	SEN5	17.00
8. Ne/Sun	Rusalka	ROD2	17.00
9. Po/Mon	nehraje se / no performance		
10. Út/Tue	nehraje se / no performance		
11. St/Wed	nehraje se / no performance		
12. Čt/Thu	Aida		19.00
13. Pá/Fri	Bohéma (La bohème) / La bohème		19.00
14. So/Sat	Rusalka		18.00
15. Ne/Sun	Aida		18.00
16. Po/Mon	nehraje se / no performance		
17. Út/Tue	nehraje se / no performance		
18. St/Wed	nehraje se / no performance		
19. Čt/Thu	nehraje se / no performance		
20. Pá/Fri	nehraje se / no performance		
21. So/Sat	Rusalka		18.00
22. Ne/Sun	Bohéma (La bohème) / La bohème		18.00
23. Po/Mon	nehraje se / no performance		
24. Út/Tue	nehraje se / no performance		
25. St/Wed	nehraje se / no performance		
26. Čt/Thu	Tristan a Isolda / Tristan und Isolde (1. premiéra / 1st premiere)	OP	17.00
27. Pá/Fri	Bohéma (La bohème) / La bohème		19.00
28. So/Sat	Rusalka		18.00
29. Ne/Sun	Tristan a Isolda / Tristan und Isolde (2. premiéra / 2nd premiere)		17.00
30. Po/Mon	nehraje se / no performance		

1. Ne/Sun	Faust		19.00
2. Po/Mon	nehraje se / no performance		
3. Út/Tue	nehraje se / no performance		
4. St/Wed	Figarova svatba (Le nozze di Figaro)		19.00
5. Čt/Thu	Don Giovanni		19.00
6. Pá/Fri	Stát jsem já / I am a Country	XVIII, Č3	19.00
7. So/Sat	Oběd u Wittgensteina / Lunch at Wittgenstein	ČS2	19.00
8. Ne/Sun	Kouzelná flétna (Die Zauberflöte)	EX2	19.00
9. Po/Mon	Netrpělivost srdce / Beware of Pity ENG	EX1	19.00
10. Út/Tue	Don Giovanni		19.00
11. St/Wed	nehraje se / no performance		
12. Čt/Thu	Noční sezóna / The Night Season ENG		19.00
13. Pá/Fri	Audience u královny / The Audience		19.00
14. So/Sat	Misanthrop / The Misanthrope		19.00
15. Ne/Sun	Kouzelná země / Nightwork (derniéra / last time) ENG		19.00
16. Po/Mon	Figarova svatba (Le nozze di Figaro)		19.00
17. Út/Tue	Netrpělivost srdce / Beware of Pity		14.00
18. St/Wed	Idiot (předpremiéra) / The Idiot (preview)		19.00
19. Čt/Thu	Idiot / The Idiot (1. premiéra / 1st premiere)	ČP	19.00
20. Pá/Fri	Idiot / The Idiot (2. premiéra / 2nd premiere)		19.00
21. So/Sat	Misanthrop / The Misanthrope ENG		19.00
	Opera nás baví: Pohádkové opery / Opera is Fun!	XI	11.00
22. Ne/Sun	Faust ENG		19.00
23. Po/Mon	pronájem / reserved		
24. Út/Tue	pronájem / reserved		
25. St/Wed	Stát jsem já / I am a Country ENG	ČS1	19.00
26. Čt/Thu	nehraje se / no performance		
27. Pá/Fri	Idiot / The Idiot	Č4	19.00
	Modrý pták / The Blue Bird	ROD5	13.00
28. So/Sat	Audience u královny / The Audience		
			19.00
29. Ne/Sun	Popelka (La Cenerentola)	SEN2	17.00
30. Po/Mon	Oběd u Wittgensteina / Lunch at Wittgenstein ENG	DV2	19.00

1. Ne/Sun	Cocktail 012 - The Best of		17.00
2. Po/Mon	J sme v pohodě / New Century		20.00
3. Út/Tue	Duchové jsou taky jenom lidi / Ghostss are Only Humans Too	Č1	20.00
4. St/Wed	Cube		20.00
5. Čt/Thu	Kouzelný cirkus / Wonderful Circus		20.00
6. Pá/Fri	Kouzelný cirkus / Wonderful Circus		10.00
			20.00
7. So/Sat	Kosmos / Cosmos		20.00
8. Ne/Sun	Proslav k národu / Speech to the Nation		20.00
9. Po/Mon	Návštěva / The Visit		20.00
10. Út/Tue	Křehkostí, tvé jméno je žena / Frailty, Thy Name is Woman		20.00
11. St/Wed	Don Hrabal		20.00
12. Čt/Thu	Koncové světlo / The End Light	Č3	20.00
13. Pá/Fri	Don Hrabal		20.00
14. So/Sat	Human Locomotion		20.00
15. Ne/Sun	Perníková chaloupka (DAMÚZA) / Hansel and Gretel (DAMÚZA)		16.00
	Za krásu / For Beauty (derniéra / last time)		20.00
16. Po/Mon	Plukovník Švec / Colonel Švec ENG	ČS1	20.00
17. Út/Tue	Proslav k národu / Speech to the Nation		20.00
18. St/Wed	Duchové jsou taky jenom lidi / Ghostss are Only Humans Too	ČNS	20.00
19. Čt/Thu	Don Hrabal		20.00
20. Pá/Fri	Cube		20.00
21. So/Sat	Cube		20.00
22. Ne/Sun	Vidím nevidím / As Far as I See		17.00
	Vidím nevidím / As Far as I See		10.00
23. Po/Mon	Kosmos / Cosmos		20.00
24. Út/Tue	nehraje se / no performance		
25. St/Wed	Koncové světlo / The End Light	Č2	20.00
26. Čt/Thu	Bon Appétit!	B2	20.00
27. Pá/Fri	Bon Appétit!	DV1	20.00
28. So/Sat	pronájem / reserved		
29. Ne/Sun	pronájem / reserved		
30. Po/Mon	pronájem / reserved		

(R) – zadáno/reserved
Skupiny předplatného sezony 2020/21 jsou vyznačeny tučně.
Skupiny náhradního předplatného sezony 2019/20 jsou vyznačeny kurzívou.

INFORMACE PRO DIVÁKY / INFORMATION FOR VISITORS

ONLINE PRODEJ A REZERVACE VSTUPENEK

www.narodni-divadlo.cz, www.national-theatre.cz

INFORMACE:
info@narodni-divadlo.cz, +420 224 901 448 (po–ne 10–18)
Vstupenky prodáváme obvykle na 6 měsíců dopředu.
Od 1.10.2020 jsou v prodeji vstupenky na představení
Baletu, Činohry, Laterny magiky a Opery na všech scénách
konaná do 31.3.2021.

POKLADNY

Hlavní pokladna Národního divadla,
Národní 4, Praha 1 (po–pá 9–18, so–ne 10–18),
Stavovské divadlo, Železná 24, Praha 1 (po–ne 10–18)
Státní opera, Legerova 75, Praha 1 (po–ne 10–18)

Večerní pokladny
Hlavní pokladna Národního divadla ve foyer Nové scény je
otevřena v hrací dny do začátku představení. 45 minut před
začátkem představení otvírají pokladny v historické budově
ND, ve Stavovském divadle a večerní pokladna Státní opery,
vstupenky na odpolední představení lze zakoupit v denních
pokladnách.

PARKING

Podzemní parking Národního divadla a Nové scény (vjezd
z ulice Ostrovní), je vzhledem k plánované rekonstrukci od za-
čátku dubna 2020 uzavřen. Délka rekonstrukce se odhaduje
na rok a půl. Omlouváme se za možné komplikace.

Při návštěvě **Státní opery** můžete sjet ulicí Wilsonova z levé-
ho pruhu těsně před budovou do nadzemní garáže Slovan,
cena za parkování činí 40 Kč za hodinu.

U **Stavovského divadla** bohužel není možnost parkování, ale
využit lze hlídané parkoviště v obchodních domech Kotva
(Revoluční 1/655, Praha 1) či Palladium (Na Poříčí 1079/3a,
Praha 1).

ZÁKLADNÍ SLEVY NA VSTUPENKY

- speciální nabídka na vybraná představení pro seniory,
studenty a mladé diváky (s. 45)
- 30% sleva na dopolední a odpolední představení pro děti
do 12 let a jeho průvodce do celého hlediště
- 50% sleva pro držitele ZTP, ZTP/P
- 50% sleva pro studenty a mladé diváky do 26 let věku
a pro držitele karty ITIC (učitelé) na vyhrazená místa
- 50% sleva pro seniory (65+) na vyhrazená místa
- speciální cena pro studenty uměleckých a uměnovědných
SŠ/VŠ oborů a škol na vyhrazená místa bez možnosti
rezervace a při nákupu 30 minut před představením
- slevy se týkají pouze produkce souborů Národního divadla;
nevztahují se na pronájmy, mimořádné projekty a hostová-
ní (není-li určeno jinak)
- slevy se nevztahují na místa ke stání a na místa se sniže-
nou viditelností v Národním divadle a Stavovském divadle
- slevy nelze kombinovat mezi sebou a s výhodami předplat-
ného

PRÁVIDELNÉ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY

V Národním divadle, na Nové scéně a ve Stavovském divadle
organizujeme pravidelné komentované prohlídky.
Více informací na webu ND nebo u koordinátorů:
Národní divadlo a Nová scéna:
prohlidky@narodni-divadlo.cz, tel. 224 901 536
Stavovské divadlo:
n.bruder@narodni-divadlo.cz, tel. 778 449 536

ONLINE SALES AND RESERVATION OF TICKETS

www.national-theatre.cz, www.narodni-divadlo.cz

INFORMATION:
info@national-theatre.cz, +420 224 901 448 (Mon–Sun 10–18)
From 1.10.2020 you can purchase tickets for Ballet, Drama,
Laterna magika and Opera performances on all the stages
until 31.3.2021, i.e., for 6 months ahead.

THE BOX OFFICES

The Main Box Office of the National Theatre,
Národní 4, Prague 1 (Mon–Fri 9–18, Sat–Sun 10–18)
The Estates Theatre, Železná 24, Prague 1 (Mon–Sun 10–18)
The State Opera, Legerova 75, Prague 1 (Mon–Sun 10–18)

Evening box offices:
On play day of the New Stage is the Main Box Office of the
National Theatre at the foyer of the New Stage open until
the beginning of the performance. 45 minutes before the
beginning of performances the box offices are open at the
National Theatre historical building, the Estates Theatre and
the evening box office at the State Opera.

PARKING

The underground National Theatre car park (driveway from
Ostrovní Street) is closed for reconstruction since April 2020.

While visiting the State Opera, you can take the slip road on
Wilsonova street from the left lane close to the State Opera
building to the Slovan above-ground garage. The parking fee
is 40 CZK/h.

Unfortunately, there is no car park nearby the Estates
Theatre. You can either use a secure car park at the Kotva
shopping mall (Revoluční 1/655, Praha 1) and Paladium
(Na Poříčí 1079/3a, Praha 1).

REGULAR GUIDED TOURS

Guided tours take place at the National Theatre historical
building, the New Stage and the Estates Theatre. For more
information, visit our website or contact the coordinators:
National Theatre and New Stage:
prohlidky@narodni-divadlo.cz, tel. 224 901 536
Estates Theatre:
n.bruder@narodni-divadlo.cz, tel. 778 449 536

Omlouváme se všem čtenářům, ale vzhledem ke koronavírové
situaci vyšla tři čísla časopisu (duben, květen a červen 2020)
pouze v elektronické podobě (ke stažení na [www.narodni-
divadlo.cz/cs/o-divadle/casopis/rocnik-20192020](http://www.narodni-divadlo.cz/cs/o-divadle/casopis/rocnik-20192020)). Všem, kdo
si předplatili poštovně, Česká pošta automaticky prodlužuje
zasílání o tři měsíce.

SVÝM ZEVNĚJŠKEM,
OBLEČENÍM A CHOVÁ-
NÍM RESPEKTUJE DIVÁK
V HLEDIŠTI A PŘILEHLÝCH
PROSTORÁCH DIVADLA
ZVYKLOSTI OČEKÁVANÉ
PŘI NÁVŠTĚVĚ DIVADELNÍ-
HO PŘEDSTAVENÍ.
WITH HIS/HER APPEAR-
ANCE, ATTIRE AND BEHAV-
IOUR IN THE AUDITORIUM
AND ADJACENT PREMISES
OF THE THEATRE THE
VISITOR RESPECTS THE
CONVENTIONS EXPECTED
WHEN ATTENDING A THEA-
TRE PERFORMANCE.

BUDOVY ND JSOU
UPRAVENY PRO
BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP.
THE ENTRANCE TO THE
NATIONAL THEATRE
BUILDINGS IS MODIFIED
TO ENABLE BARRIER-FREE
ACCESS!

NÁRODNÍ DIVADLO
138. SEZONA ND
INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ
NÁRODNÍHO DIVADLA

Ředitel ND: prof. MgA. Jan Burian
Umělecký ředitel Činohry: Daniel Špínar
Správní ředitelka Činohry: Jana Dvořáková
Umělecký ředitel Opery Národního divadla
a Státní opery: Per Boye Hansen
Správní ředitelka Opery Národního divadla
a Státní opery: Bohdana Malík
Hudební ředitel Opery ND: Jaroslav Kyzlink
Hudební ředitel SO: Karl-Heinz Steffens
Umělecký ředitel Baletu ND:
Filip Barankiewicz

Vychází 10× ročně, Praha
Vydavatel: Národní divadlo
Ostrovní 1, 112 30 Praha 1, T 224 901 537
IČ 00023337

**Redaktoři a autoři informačních textů
souborů (není-li uvedeno jinak):**
Činohra, Nová scéna a Laterna magika:
Kateřina Ondroušková, T 224 901 236
k.ondrouskova@narodni-divadlo.cz,
Kristýna Klimešová, T 224 901 407
kr.klimesova@narodni-divadlo.cz,
Lukáš Novosad, T 224 901 263
l.novosad@narodni-divadlo.cz,
Lucie Kocourková, M 601 338 154
l.kocourkova@narodni-divadlo.cz
Opera:
Denisa Rausch, T 224 901 715
d.rausch@narodni-divadlo.cz
Balet:
Kateřina Hanáčková, T 224 902 527
k.hanackova@narodni-divadlo.cz
Obchodní informace:
Martina Cílková, T 224 901 520
m.cilkova@narodni-divadlo.cz
Redakce programových stránek:
Markéta Houdková, T 224 901 603
m.houdkova@narodni-divadlo.cz

Odpovědná redaktorka: Dana Flídrová
d.flidrova@narodni-divadlo.cz,
T 224 901 537
Grafická úprava, prepress:
Václav Machurka, Petr Huml, Formata
Tisk: Tiskárna Polygraf s.r.o.

Toto číslo vychází: 30.9.2020
Redakční uzávěrka: 14.9.2020
Programová uzávěrka: 22.9.2020
Příští číslo vyjde: 30.10.2020

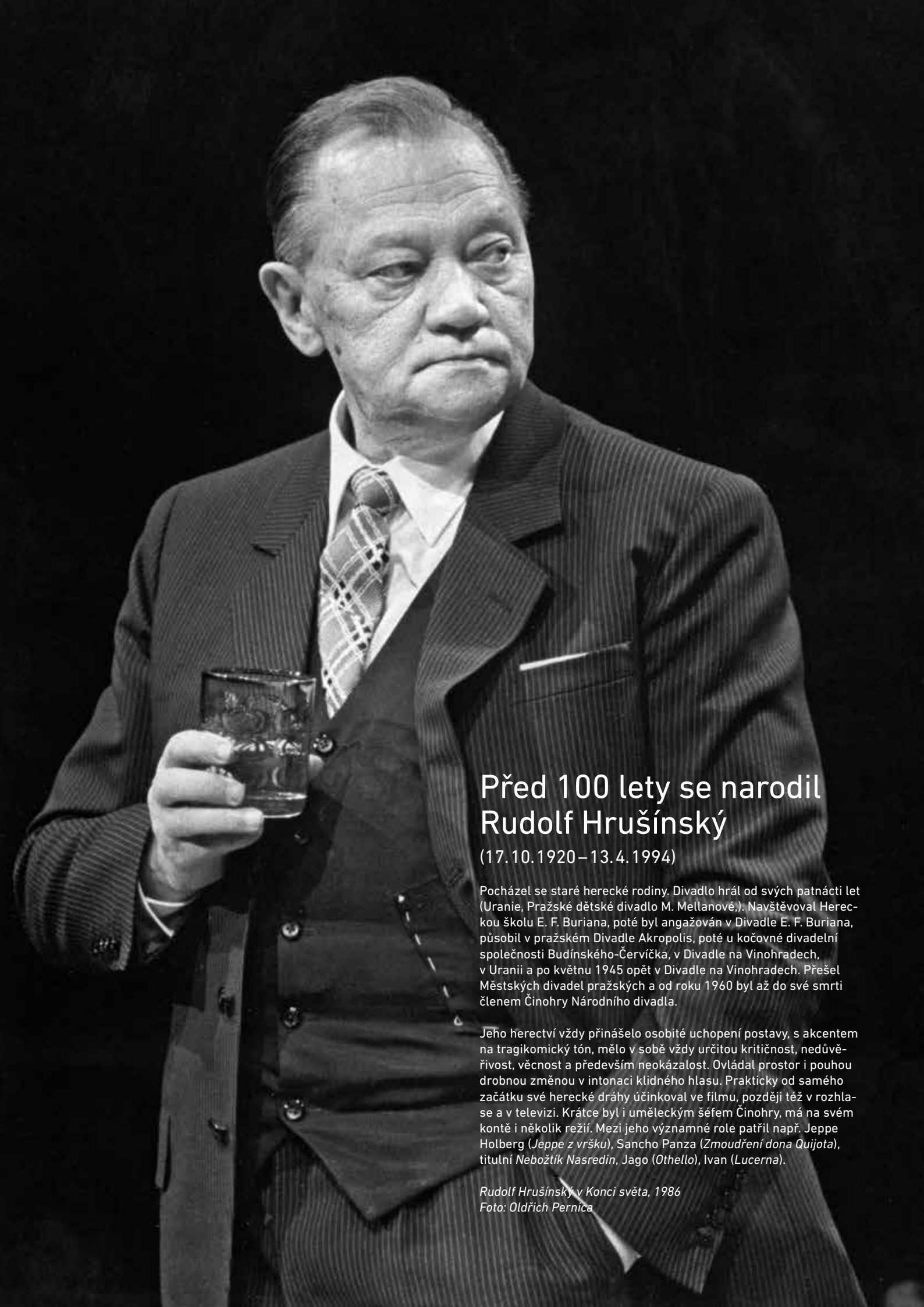
ISSN: 1212-1045, MK ČR E 12722

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER INSCENACÍ

mediální skupina **mafra**

Český rozhlas

Před 100 lety se narodil Rudolf Hrušínský

(17.10.1920 – 13.4.1994)

Pocházel se staré herecké rodiny. Divadlo hrál od svých patnácti let (Uranie, Pražské dětské divadlo M. Mellanové.). Navštěvoval Hereckou školu E. F. Buriana, poté byl angažován v Divadle E. F. Buriana, působil v pražském Divadle Akropolis, poté u kočovné divadelní společnosti Budínského-Červíčka, v Divadle na Vinohradech, v Uranii a po květnu 1945 opět v Divadle na Vinohradech. Přešel Městských divadel pražských a od roku 1960 byl až do své smrti členem Činohry Národního divadla.

Jeho herectví vždy přinášelo osobité uchopení postavy, s akcentem na tragikomický tón, mělo v sobě vždy určitou kritičnost, nedůvěřivost, věcnost a především neokázalost. Ovládal prostor i pouhou drobnou změnou v intonaci klidného hlasu. Prakticky od samého začátku své herecké dráhy účinkoval ve filmu, později též v rozhlasu a v televizi. Krátce byl i uměleckým šéfem Činohry, má na svém kontě i několik režii. Mezi jeho významné role patřil např. Jeppe Holberg (*Jeppe z vršku*), Sancho Panza (*Zmoudření dona Quijota*), titulní *Nebožtík Nasredin*, Jago (*Othello*), Ivan (*Lucerna*).

Rudolf Hrušínský v Konci světa, 1986
Foto: Oldřich Perníca